

РІК LXXII, Ч. 3

БЕРЕЗЕНЬ – 2015 – MARCH

№ 3, VOL. LXXII

# НАШЕ ЖИТТЯ

# OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ – PUBLISHED BY UNWLA, INC.



## СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Неприбуткова організація

### “НАШЕ ЖИТТЯ”

Рік заснування 1944

РІК LXXII      **БЕРЕЗЕНЬ**      Ч. 3

Головний редактор – **Лідія Слиж**  
Англомовний редактор – **Олеся Валло**  
Редакційна колегія:

**Маріянна Заяць (з уряду)** – голова СУА  
**Святослава Гой-Стром, Вірляна Ткач,**  
**Оленка Шкробут, Петруся Савчак,**  
**Лариса Дармохвал (Україна)**



ISSN 0740-0225

“НАШЕ ЖИТТЯ” ВИХОДИТЬ РАЗ У МІСЯЦЬ (ОКРІМ СЕРПНЯ)

## UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

A Non-profit Organization

### “OUR LIFE”

Published since 1944

VOL. LXXII      **MARCH**      № 3

Editor-in-chief – **Lidia Slysh**  
English-language editor – **Olesia Wallo**  
Contributing Editors:

**Marianna Zajac** – UNWLA President  
**Sviatoslava Goy-Strom, Virlana Tkacz,**  
**Olenka Shkrobut, Petrusia Sawchak,**  
**Larysa Darmokhval (Ukraine)**

“OUR LIFE” IS PUBLISHED MONTHLY (EXCEPT AUGUST)

### ЗМІСТ – CONTENTS

<b>Лідія Слиж.</b> Березень – місяць жіночої історії .....	1
<b>Маріянна Заяць.</b> Ділимося вістками та думками .....	2
Nadia Savchenko Brochure .....	4
Малюнок Надії Савченко .....	6
<b>Наталія Осипчук.</b> Тарас Шевченко: велич пророка... ..	7
Нам пишуть .....	9
<b>Лідія Слиж.</b> Михайло Вербицький (до 200-річчя від дня народження) .....	10
<b>Тарас Шевченко.</b> Отак подивився здаля... ( <i>вірш</i> ) .....	11
Подяка Суспільній Опіці СУА .....	12
<b>Marianna Zajac.</b> Sharing Thoughts, News & Views .....	13
<b>Наталка Соневицька.</b> Вісті з Українського Музею .....	15
<b>Наталка Марущак.</b> Подорож в Україну.....	16
Доброчинність .....	18
Відійшли у вічність .....	20
<b>Святослава Гой.</b> Сторінка для батьків. ....	21
Діяльність округ та відділів СУА .....	24
<b>Ihor Magun.</b> Hair Facts Everyone Should Know. ....	32
<b>Maximillian Magun.</b> When to Apply or Defy Your Cosmetics .....	33
<b>Святослав Левицький.</b> Як кіт Воркіт щастя ловив .....	34
Наше харчування .....	36

На обкладинці: **Марія Шуст. Мушля.** 1975, офорт, рельєфне тиснення. 13 3/8x12”.

On the Cover: **Maria Shust. The Shell.** 1975, etching, embossing. 13 3/8x12”.

- Редакція не завжди поділяє позицію авторів.
- Редакція дотримується правопису Г. Голоскевича.
- Передруки і переклади матеріалів дозволені за письмовою згодою редактора.
- За точність викладення фактів відповідає лише автор.
- Рукописи, які не були замовлені редакцією, не повертаються.
- Редакція зберігає за собою право на мовне редагування і скорочення матеріалів.
- **ПРОСИМО НЕГАЙНО ПОВІДОМЛЯТИ АДМІНІСТРАЦІЮ ПРО ЗМІНИ АДРЕСИ – ЗМІНИ РОБИМО БЕЗКОШТОВНО.**
- **Посмертні згадки та знімки поміщуємо безкоштовно.**
- Просимо авторів присилати статті до **10 числа місяця.**
- Просимо авторів подавати свої **контактні інформації** зі статтями, щоб редакція могла до Вас звернутися в разі потреби.

Periodicals Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices.  
(USPS 414-660)

**POSTMASTER – send address changes to: “OUR LIFE”**

**203 Second Ave., New York, NY 10003**

© Copyright 2015 Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Канцелярія СУА та адміністрація журналу “Наше життя”:

Tel.: (212) 533-4646

E-mail: office@unwla.org • E-mail: unwlaourlife@gmail.com

Адміністратор: **Оля Стасюк**

Канцелярійні години: **вівторок, середа, четвер – 11 – 7**

UNWLA / *Our Life*

203 Second Avenue, 5th Floor  
New York, NY 10003-5706

Administrator: **Olha Stasiuk**

Office hours: **T. W. Th. – 11 a.m. to 7 p.m.**

**\$3** Один примірник / Single copy

**\$45** Річна передплата в США (не член СУА) / Annual subscription in the USA for non-members

**\$50** В країнах поза межами США / Annual subscription in countries other than USA

**Членки СУА** одержують “Наше життя” з оплатою **членської вкладки** через відділ. **Передплатникам** письмово нагадується про відновлення передплати. Річна вкладка вільної членки СУА – \$50.

**Our Life magazine is included** in UNWLA member annual dues, payable through the member's branch. **Subscribers** are sent renewal letters. Annual dues for UNWLA member-at-large – \$50.

# БЕРЕЗЕНЬ – МІСЯЦЬ ЖІНКИ В ІСТОРІЇ

В Сполучених Штатах Америки місяць березень вважається місяцем жінок в історії. Ще у 1857 році в березні в Нью Йорку відбулися жіночі страйки проти низької заробітної плати і поганих умов праці працюючих жінок. Понад півстоліття жінки Америки виборювали своє право голосу під час виборів. У 1920 році вони досягають своєї мети – отримали право голосу для жінок на виборах.

В наш час протягом місяця березня державні установи США, школи, бібліотеки та інші організації зосереджують свої суспільні програми на жінок і їхні численні досягнення в різних галузях науки, освіти, охорони здоров'я, мистецтва, культури тощо.

Кожного березня два тижні відбувається Сесія Комісії Статусу Жінок (КСЖ) при Організації Об'єднаних Націй, під час якої світове жіноцтво розглядає проблеми становища жінок у світі. Цього року відбудуться дві панельні дискусії з українською тематикою, зокрема, проблеми здоров'я жінок в умовах війни.

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій (СФУЖО), яка об'єднує 27 жіночих організацій з 16-ти країн світу, має представництво в ООН як недержавна організація і працює в Комітетах: ЮНІСЕФ, Статусу Жінок, Родини, Старших Осіб, Релігії та етики. Є активним учасником кампанії ООН в боротьбі проти торгівлі людьми під назвою "Синє серце". Також представники СФУЖО мають консультативний статус в Економічній і Соціяльній Раді при ООН. Головним репрезентантом від СФУЖО до ООН є членка 64-го Відділу СУА д-р Марта Кічоровська Кебало. Крім неї, репрезентантами є Надія Шмігель (83-й відділ СУА), Ірена Яросевич (вільна членка СУА) та членки 64-го Відділу СУА: Наталка Соневицька, Надія Данилишин і Софійка Зелік, а також Тамара Парубченко (голова Об'єднання Українських Православних Сестрицтв США).

Союз Українок Америки вступив у 90-ий рік свого існування... Протягом всіх цих років союзнянки боролися за дотриманням прав людини спочатку в поневоленій Україні, а вже понад 20 років – в незалежній Україні. Особливо загострилась ця боротьба в останньому році, коли в Україні ведеться відкрита війна. Величезну роботу проводить голова СУА Маріянна Заяць, 4-та заступниця голови СУА у

справах зв'язків Роксоляна Місило, референтка Суспільної Опіки СУА Лідія Білоус (звіти про їхню діяльність щомісяця публікуються в "Нашому Житті"). Члени Головної Управи, Округи та Відділи СУА різними способами підтримують український народ в боротьбі за збереження вільної соборної Української держави.

На обкладинці нашого журналу в цьому місяці поміщено картину Марії Шуст. Незмінний директор Українського Музею в Нью Йорку від часу його створення (1976 р.) Марія Шуст весь свій талант, енергію, ентузіазм, вміння ось вже 39 років віддає улюбленій справі. Її величезна заслуга в тому, що УМузей став одним з найвідоміших осередків української національної культури в Нью Йорку. Особливо пожвавилася діяльність музею від 2005 року, коли він перейшов до нового прекрасного приміщення на 222 East 6<sup>th</sup> Street. Щороку музей проводить кілька виставок та переводить низку поширених програм, часто – у співпраці з іншими музеями, освітніми установами та культурними центрами.

Організоване жіноцтво має велику силу в громаді. До нашої організації належать свідомі українки – патріотки, які зберігають українську ідентичність тут, в Америці. В тих громадах, де є відділ Союзу Українок Америки, громадське життя набагато змістовніше, цікавіше, насичене різними заходами, які проводять союзнянки. Звичайно, вони залучають до своїх імпрез дітей, що дуже позитивно впливає на виховання підростаючого покоління в українському дусі.

В організації кожна союзнянка має можливість підвищувати свій культурний рівень, збагачувати свою духовність.

В свою чергу, організація впливає на життя кожної союзнянки. Вже сама думка, що ти належиш до жіночої організації з такою славною історією, викликає почуття гордості, самоповаги до себе і почуття обов'язку перед організацією.

Спільною працею всіх ділянок союзнянки творять історію Союзу Українок Америки і історію українського жіночого руху на американському континенті.



*Лідія Слизь,*  
головний редактор.





Маріянна Заяць, голова

У вересні 2014 року відбулося щорічне засідання Головної Управи СУА, на якому новообрані члени обговорювали те, як вони бачать нашу організацію, і ще раз окреслили візію СУА: **«Об'єднання жінок українського походження на основі служіння, дружби і присвяти заради підтримки і розвитку освітньої та культурної діяльності, а також гуманітарної допомоги українцям у світі»**. Хоча ця місія СУА була незмінною упродовж всієї історії організації, однак навіть найновіші члени Управи зуміли внести у неї частину своєї душі. Ведуча семінарів, що відбувалися під час Річного засідання Головної Управи СУА запропонувала, щоби Екзекутива, Окружні Управи і Відділи читали цю візію на початку кожного свого засідання, чи сходин протягом цього ювілейного року (90 років СУА), щоби пригадувати собі, якою благородною і безкорисливою організацією є СУА, а також утвердитися у нашому рішенні належати до неї. Я цілим серцем підтримую цю пропозицію і заохочую всіх союзників засвоїти цю практику.

Протягом минулого місяця ситуація в Україні і її жертви продовжували визначати нашу діяльність. Ми і надалі працювали з діаспорними організаціями над тим, щоби просувати підтримку України в Конгресі США та в Сенаті. Оскільки ми є громадською організацією, члени якої репрезентують різні куточки нашої держави, вплив членів СУА є досить вагомим. Завдяки нашим спільним зусиллям при допомозі ключових політичних фігур у Вашингтоні 9 січня у Сенаті США було сформовано Український Кокус, метою якого буде зміцнити політичні, військові, економічні і культурні

Акція протесту проти ув'язнення Надії Савченко в Нью Йорку.



відносини між Сполученими Штатами та Україною. Представники діаспори співпрацюватимуть як з цим Кокусом, так і з Кокусами Конгресу, оскільки ситуація в Україні після підписання другого договору у Мінську продовжує бути небезпечною і дуже критичною.

У всьому світі були спроби наблизити звільнення Надії Савченко. СУА очолив формування тимчасової комісії громадських організацій штатів Нью Йорк, Нью Джерзі, Коннектикут та Пенсильванії з метою провести прес-конференцію в Українському Музеї 26 січня – саме в той день, коли відбувалася перша у цьому році сесія ПАРЕ (Парляментської Асамблеї Ради Європи). Пропозиція проведення такої прес-конференції надійшла від захисників Надії, і день 26 січня був ознаменований «Світовим днем за звільнення Надії Савченко». На жаль, через те, що робочі графіки запрошених гостей (конгресменів і послів ООН), не співпадали в часі, прес-конференція не відбулася. Тим не менше, прагнувши щиро подякувати всім організаціям, які співпрацювали у цій спробі донести інформацію про скрутне становище Надії. У процесі цього плянування Екзекутива СУА спроектувала і уклала брошуру, яку в разі потреби можуть використовувати члени комітету (дивіться сторінки 4-5).

Водночас, 25 січня Нью Йоркський відділ Українського Конгресового комітету Америки організував мітинг на підтримку Надії Савченко. Мене запросили сказати кілька слів з цієї нагоди. Тож я нагадала присутнім про нашу організацію, яка упродовж своєї довголітньої історії відстоювала права людини, а тоді звернулася з такою заявою: «Ми звертаємося до вас, співгромадяни-американці, по вашу підтримку. Ми зібралися тут сьогодні розділити з вами скруту Надії. У своєму моло-



*Акція протесту проти ув'язнення Надії Савченко в Нью Йорку.*

дому віці 33-ох років вона вже встигла багато поборотися за те, у що вірить. Ми благаємо вас об'єднати зусилля з нами, щоб звільнити Надію Савченко і дозволити їй і надалі це робити – боротися!» Кілька союзниць із різних відділів США у м. Нью Йорку також із ентузіазмом брали участь у мітингу.

Відповідно до слів Президента України Петра Порошенка, Надія Савченко буде звільнена з досудового ув'язнення у Москві до початку березня, а то й раніше. Хоча, за словами Президента, звільнення Надії є частиною Мінських домовленостей 12 лютого. Її сестра Віра Савченко песимістично дивиться на перспективу звільнення сестри. У Мінському договорі вказано, що всі ті, хто «нелегально перебуває під арештом», будуть звільнені. «Але, – каже Віра, – в очах Росії Надія є легально ув'язненою особою. (Запрошую вас на сторінці 6 розглянути малюнок, намальований Надією під час останнього слухання у залі суду).

Також, 12 лютого була прийнята Резолюція Сенату США #52 зі закликом звільнити Надію. Більшість резолюцій, які подаються на розгляд, зазвичай не проходять, а якщо й проходять, то надзвичайно рідко можуть бути ухвалені упродовж двох тижнів. Те, що Резолюція #52 була так швидко прийнята, є свідченням хвилювання за Надію у її країні.

печній ситуації. А ситуація і справді тяжка; однак, за порадою адвокатів Надії, США буде продовжувати просувати цю справу.

10 лютого д-р Тамара Марценюк, викладач кафедри соціології Національного університету «Кієво-Могилянська Академія», виголосила цікаву лекцію про ролі жінок під час Євромайдану 2013-2014. Презентація відбулася в рамках Українознавчої програми при Інституті Гаррімана Університету Колумбії, і я мала змогу відвідати цю подію. Д-р Марценюк зробила висновок, що участь жінок у Євромайдані великою мірою відображала їх соціальну позицію в Україні, і що жінки були справжніми учасниками революції, а не лише помічниками. Вони мали можливість не тільки брати на себе так звані «традиційні» ролі, але змогли знайти нові засоби для того, щоби бути такими ж активними учасниками, як і чоловіки.

Березень є традиційним місяцем «жінок в історії», але наші уми і серця відкриті на жінок нашого часу: жінок з Євромайдану; жінок, що проходять військову службу в Україні; жінок, які допомагають армії як лікарі, медсестри, волонтери тощо; жінок, що овдовіли через війну. Ми дякуємо їм за їх героїчні подвиги: ці жінки справді зайняли особливе місце в історії їхньої країни.



## #FREE SAVCHENKO

**Nadiya Viktorivna Savchenko** (Ukrainian: Надія Вікторівна Савченко) (born on May 11, 1981 in Kyiv, Ukraine) is a former officer of the Ukrainian army, Ukraine's first female military pilot, the only female soldier among Ukrainian peace-keeping troops in Iraq and, at the time of her captivity, a member of the volunteer Aidar Battalion.

In 2014, Savchenko was captured by pro-Russian insurgents in eastern Ukraine, later handed over to Russia, and charged with the killing of two Russian journalists during the 2014 insurgency in Donbas. In early November 2014, while still being held prisoner in Russia, Savchenko resigned from the Ukrainian army having been elected a member of the Ukrainian parliament in the October 2014 parliamentary elections. She remains a prisoner in Russia. Her lawyer, Mark Feygin, says she is a prisoner-of-war and has called on the International Committee of the Red Cross and the United Nations to demand her immediate release as well as that of the other Ukrainian POWs lest Russia be held in violation of the Geneva Conventions.

Nadiya has a history of fighting for what she believes in! **Let us JOIN FORCES TO FREE Nadiya Savchenko and allow her to continue to do so !**

## #FREE SAVCHENKO

on a **HUNGER STRIKE**

SINCE DEC. 13 2014

UNWLA

203 Second Ave, 5th Floor  
New York, NY 10003-5706  
[www.unwla.org](http://www.unwla.org)





## CHRONOLOGY OF MP NADIA SAVCHENKO'S DETENTION:

Ukrainian pilot Nadiya Savchenko was captured by Kremlin-backed militants in eastern Ukraine (Luhansk oblast).

**JUN 18  
2014**

A video of her interrogation by the Kremlin-backed militants in Ukraine was published.

**JUN 20  
2014**

Subsequent to the interrogation of June 20, 2014, Savchenko asserts that she was taken by force, with a bag over her head and in handcuffs, across the border into Russia.

**JUL 2  
2014**

A court in Russia remanded her into custody until August 30, 2014.

Nadiya was escorted from a pre-trial detention facility in Voronezh to a psychiatric facility in Moscow, for a forced psychiatric examination.

**SEP 22  
2014**

She is elected to the Parliament of Ukraine in a snap parliamentary election for the Verkhovna Rada.

**OCT 26  
2014**

The Russian court again extended her custody until October 27, 2014.

Again her detention was extended to February 13, 2015.

She started a hunger strike that continues to this day. She is in failing health.

**DEC 13  
2014**

Nadiya is put into solitary confinement for continuing her hunger strike.

**JAN 8  
2015**



Nadiya Savchenko, First Lieutenant of Ukrainian Air Force. She graduated in 2009 from the prestigious Air Force University in Kharkiv.

A 33-year old Nadia stands inside the defendant's cage during a hearing in the Basmany district court in Moscow on Nov.11. Russian authorities have charged her with complicity in the killing of two Russian journalists covering the Ukraine conflict.



On January 12, 2015 Nadiya Savchenko wrote in a letter from prison:

*"But I want to reassure you that I have never been weak and never will be! They cannot break my spirit, and I'm not going to get into battle with the prison guards!*

*The main thing is to hold out in spirit and my physical strength will recover ... And if God has need for something else, then so be it ... the loss of one fighter is a very great loss, but it is in no way a lost war! Ukraine will win!"*

Nadiya is now in her second month of a hunger strike in a Russian prison.

She states **"This is not suicide but the only method of fighting available to me."**

Let us all help in her fight, let's continue to fight for this brave young woman EVERY DAY. Let's fight to help her LIVE!

### HOW WE CAN HELP:

One "Global Free Nadiya Savchenko Day" is not ENOUGH.

▶ Continue to "BOMBARD" those in power!

▶ Write petitions!

▶ Make Phone Calls!

▶ Visit your legislators in person!

# #FREE SAVCHENKO

Share this information with ALL!



Малюнок нарисований Надією Савченко під час судового засідання 10 лютого 2015 р.





## Тарас Шевченко: велич пророка...

Немає нічого складнішого, аніж писати про геніального Тараса Шевченка, який став уособленням нескореного духу української нації, уславивши її в усьому світі. Прикметним є те, що за будь-яких часів полум'яне слово Тараса було актуальним, сучасним і завжди кликало до боротьби. Найбільшою заслугою Тараса Шевченка є те, що він пробудив українців, звертаючись до славного минулого: гетьманщини, козаччини, фольклору; всього того, що є нашою гідністю. Сама постать Шевченка завжди будила приспану історичну пам'ять, і, зрештою, приспана національна гідність прокинулася у козацьких нащадків.

Здається, читачі різних поколінь відносять у творчості Тараса Шевченка щось своє, близьке своїм відчуттям і переконанням. Тарас Шевченко тим і геніальний, глибоко національний поет, що доступний і зрозумілий різновіковим категоріям читачів. Зрештою, як зазначають і науковці, і аматори – вивчати і відкривати безмежний шевченківський материк можна до безкінечності. Адже кожне покоління, як переконуємося, по-новому відкриває для себе творчість українського Пророка.

Швидкоплинне життя, все змінюється, наче у калейдоскопі. І от вже вчорашні герої відходять з авансцени історії. Та Шевченкове слово – пророчє, полум'яне, сучасне. Про це засвідчили події на Майдані серед барикад, посеред людського моря – невмирущі Шевченкові слова:

Борітеся – поборете,  
Вам Бог помагає!

Цей уривок із поеми «Кавказ» читав на Євромайдані 21-річний Сергій Нігоян із Дніпропетровщини. Українська земля стала рідною для вірменської родини юнака, і він поспішав віддати їй свій борг. Телекамера зафіксувала його натхненне обличчя, а голос і досі відлунює шевченківські слова:

За вас правда, за вас слава,  
І воля святая!

Снайперська куля обірвала життя Сергія 22 січня, у день державного свята Соборності та Свободи. Віднині Майдан та буремні події в

Україні завжди асоціюватимуться з полум'яними рядками з поеми «Кавказ», що стали знаковими для українського героя Сергія Нігояна: «Встане правда! Встане воля!»

Чому під час подій на Майдані українці зверталися до Шевченкової поезії? Чому над входом до Київської міської державної адміністрації також був величезний портрет Тараса? Чому на запитання українців, як розвиватимуться подальші події, один з опозиційних лідерів відповів: «Коли хтось запитує про план, кажу: «Відкрий «Кобзар», там є план!» Адже саме у «Кобзарі» віднаходимо відповіді на всі свої запитання:

Чия правда, чия кривда,  
І чий ми діти.

Саме Шевченко запевнив українців, що козацька слава не поляже, «не вмере, не загине». І лише вільна людина, яка прагне свободи і справедливості, може пізнати, де «наша слава, слава України». Система ціннісних орієнтирів Шевченка виявилася надзвичайно сучасною та актуальною саме в наші дні. Як відомо, поет покладав особливі надії саме на Слово. Для Шевченка слово – сакральна субстанція, духовний місток між поетом та народом. І це Слово, свої думи («квіти мої, діти») поет адресує українцям задля їхнього духовного пробудження. Тарас Шевченко як митець та українська нація могли відбутися і взаємно збагатити один одного лише у ріднім слові. У тому слові, що відроджує історичну пам'ять народу. І охоронцем історичної пам'яті українського народу у Тараса виступає кобзар. Водночас у ліриці, ліро-епосі Шевченка активно виступає також інший авторський образ – романтично-міфологічний образ Поета. Тарас усвідомлює свою пророчу місію воскресителя народного духу, національної пам'яті, українського Слова. Адже саме Слово є тією духовною зброєю, здатною врятувати від приниження людину-раба, пробудити до життя зневірені душі. Проте, Митець у розумінні Шевченка – це виразник волі Господа, який запалює вогонь творчості у серцях тих, хто здатен почути і відчувати: «Жива душа поетова святая, жива в святих своїх речах». Серед найголовніших цінностей Тараса Шевченка – відродження української нації, боротьба за

свободу та незалежність: «В своїй хаті своя правда, і сила, і воля».

Тож не дивно, що творчість поета так органічно вплетена в етнонаціональний духовний простір українського народу. І саме тому завдяки величому генієві Тараса відбуваються такі тектонічні зрушення у суспільстві, свідками яких є всі нині суцї українці. Національний дух прагне відродити національну та людську гідність громадян України, і це прагнення освячене генієм безсмертного Тараса. І в цьому він величний та сучасний.

Рік 200-ліття Тараса Шевченка – рік наших українських звитяг. Напевно, так вже мало бути записано на скрижалях історії. Поважний ювілей будителя українського Духу зустріли вибухом національної свідомості, бажанням очистити рідну землю від скверни. Тож не дивно, що опір вороги чинять шалений. Війна за Україну – то війна, перш за все, за душу народу, особливо, коли йдеться про зовсім юних українців. Адже їх вже не облутати павутинням брехні, чуток і неправдивої інформації. Тому надзвичайно багато важить, чим наповниться український інформаційний простір; від його змістовного наповнення залежить майбутнє України.

Що ж, Шевченко і через століття не дає спокою усім яничарам: «Знайшовсь – таки один козак із мільонна свинопасів», читаємо у поемі «Юродивий». Серед мороку засяяла зірка поета, якому судилося стати українським Пророком. «Його мужня душа відкидає трусливу ідею XIX віку про безневинно скубану чайку при битій дорозі. Він шукає вини. Де ж він шукає тої вини? Де шукає причин занепаду України, її гноблення, визиску, обернення в рабство, знущання над людською гідністю? Де шукає причин того, що «розкрадають мовець нас»; що кожний драпіжник безкарно нападає на Україну, неначе «в бур'яні курча». Питається, за що сміє знущатися над нею, як над Яремою, всякий поганець, що «над козаками коверзував»? – пише в есеї «Ідеї Шевченка про Бога і Націю» Дмитро Донцов.

Чи не актуально постають ці питання вже в наші, такі буремні дні? Як бачимо, нічого не змінюється на цій землі, під вічними зорями. І обкрадена Україна, і той самий «драпіжник», що ставить брудний чобіт на нашу землю; і навіть новоявлений козак Ярема, над яким «поганець коверзував» - все це присутнє у новітній історії України. Та Шевченко не лише дає блискучу характеристику цьому явищу; він безкомпромісно зриває маски з тих, хто спричинився то цієї націо-

нальної катастрофи. Її причина полягає, насамперед, у дегенерації нашої провідної верстви; саме проти неї підіймає свій меч поет. Звироднілі нащадки панства козацького, – ось хто завинив, на думку поета, у політичному, економічному та моральному занепаді України. У чому ж була їхня вина? У тому, що в країні, де призначенням кожного було «людей любити і Бога хвалити», розвели пекло. У тім, що насміялися з Христа і з Його Правди: «скрізь неправда, скрізь Господа лають»; «правдою торгують, Господа зневажають». За те і упали всі нещастя на Україну, що її провідна верства відцуралася Бога, насміялася з християнської правди. У Шевченка є ще один важливий момент, на який варто звернути увагу. Каралися не лише «пани лукаві», а й люди, народ. За що ж терпіла вся нація? І хіба можна терпіти, коли над тобою знущаються і зневажають? Шевченко безкомпромісний у своїх висновках: допоки люди будуть покірними, як вівці, до тих пір не вийдуть з рабства. Поет глузує: «дрібніють люди на землі, ростуть і висяться царі». Не тому терплять люди, що гноблять їх царі, а тому гноблять, що дрібнішають їхні душі. Коли в жилах нуртує гаряча козацька кров та прокидається приспана віками гідність, наслідки відомі. Зрештою, усі ми є свідками не лише минулих подій, а безпосередніми учасниками вже новітньої української історії.

А геній Тараса Шевченка – понад часом, кличе до боротьби. «Встане Україна, – читаємо в «Кобзарі», – коли ті, що оглухли й похилилися, зірвуться до боротьби за святую правду-волю», за волю Христа. «Сім'ю вольну, нову», нову суспільність, в якій би панувала справедливість Божа, здатні вибороти лише вільні духом люди. Шевченко вживає вираз: «Свята Правда». Тому і вибороти її зможуть тільки люди «святої, козацької крові», «лицарі святії». Якщо хочете знищити неправду – пізнайте правду і боріться за неї. У цьому сенс знаменитого шевченківського – «борітеся – поборете!» Люди, які постали за Божу правду, «поборять» й ворога, й супостата. Бог дає свій меч тим, хто ненавидить зло і готовий битися за правду. «Лиш таким pomoже. Лиш тоді з неволі вирветься нація, думає Шевченко, коли серед неї знайдуться лицарі святії, які правду Божу проголосять правдою своєї нації, – пише Дмитро Донцов. – Їм сильним духом поможуть – і їх народові – небесні сили. Коло їх та їх справи – «сторожа встане з того світу», не дасть розшинати їх країну. По їх стороні боротимуться, їм допомагатимуть «душі правед-

них» і сила архистратига Михаїла, патрона Києва...Таким Бог помагає та їх нації. Їх рукою карає неправду і визволяє народи. Їх героїчна душа, їх вируюче серце, їх тверді руки знаходять поміч вищої сили. Їх лише веде шляхом визволення нації Боже провидіння. Такою сильною й глибокою є концепція Шевченка Бога і Нації. Недаремно Шевченка безбожно цензурували – і за царату, і за радянських часів. З нього намагалися зробити безбожника, атеїста, висмикуючи з контексту його слова. Коли царська цензура щось вирізала, то ретельно усе зазначала і коментувала. Наприклад, вилучено цензурою 15 рядків, 20 рядків, 56 рядків. Радянські цензори вилучали усе, що не вкладалося в образ Шевченка – революціонера, атеїста. А на виданих творах писали «Вибране». З такими от «перебраними» текстами і знайомилися радянські люди. «Пішов собі тихо в Київ Святим помолитись», – писав Шевченко. Переробили на «Пішов собі тихо в Київ не святим молитись». Частка «не» докорінно змінює увесь текст. Шевченко писав: «Все покину, і долину до самого Бога помолитись...а до того я не знаю...» Закінчення змінили на «Я не знаю Бога...» І подібних прикладів можна навести чимало (про що свідчить, зокрема, доцент Харківського національного університету Микола Зубков, упорядник видання «Заборонений Кобзар»). Пре-

зентуючи видання, Микола Зубков зазначав, що перевага цього видання у тому, що він виданий за Харківським правописом: «Отієнко писав, що потрібно видавати Шевченкові твори за чинним правописом. Коли він це писав, чинним був саме Харківський правопис. І мені сяйнула думка, а чому б не видати Шевченка саме за харківським правописом.

Всього Шевченка ми ніколи не пізнаємо, бо розпорошено рукописи. Багато спалено під час війн. Навіть 1964 року спалили саме україніку Академії наук. Нищили нашу історію, а потім дописували, переписували, пересмикували. Хтозна, можливо і знайдуться ще колись досі невідомі Шевченкові твори». Ми часто повторюємо про те, що треба пізнати, наблизитися до Шевченка справжнього, не хрестоматійного. От тільки дорога до Шевченка (утім, як і дорога до Храму) у кожного своя. Бо змінюються століття, а життя (що є мудрішим від нас усіх) все розставляє по своїх місцях. Колосяться золотисті українські жита під одвічним українським небом. І кожне покоління відкриває свого Шевченка. І питається в нього, хто ми і чийх батьків діти на цій землі... Зрештою, ми і самі повинні змінюватися, щоб пізнати Шевченка. Бо зерна шевченківської поезії «лише тоді дають плоди, якщо сіятимуться на ґрунт нашої духовної культури» (Д. Донцов).



*Шановна пані Редакторко!*

*До цікавого і обширного опису п. Ярослави Геруляк про діяльність 64-го Відділу СУА у Нью Йорку з нагоди 60-літнього ювілею хочу додати згадку про працю моєї покійної тети Христі Навроцької.*

*Вона не тільки їздила Америкою з показами української історичної ноші, але й сама шила, виготовляла той одяг.*

*Одночасно Христия Навроцька протягом довгих років заповнювала сторінку харчування в журналі «Наше Життя» чудовими куховарськими приписами.*

*Пані Христия протягом кількох каденцій була головою 64-го Відділу СУА, а також була членом Екзекутиви СУА.*

*Вона була надзвичайно активною членкою 64-го Відділу СУА.*

*Надія Троян, Ватертаун, КТ.*

### **До уваги авторів і дописувачів!**

**Просимо надсилати статті, питання та пропозиції українською, або англійською мовою електронною поштою на адресу, яка надрукована на другій сторінці обкладинки журналу «Наше Життя»:**

**[unwlaourlife@gmail.com](mailto:unwlaourlife@gmail.com)**



## **МИХАЙЛО ВЕРБИЦЬКИЙ** (1815 – 1870 рр.)

4 березня цього року припадає 200-та річниця з дня народження Михайла Вербицького – композитора, хорового диригента, священника УГКЦ, громадського діяча, автора музики Державного Гімну України «Ще не вмерла Україна».

До найбільших святинь будь-якого народу належить національний гімн – найвищий вияв його волелюбних прагнень, духовно-патріотичних устремлінь. Слова і музика гімну змушують кожного з нас підніматися при перших же акордах. Для українців – це гімн «Ще не вмерла Україна».

Цікава історія написання слів нашого славня. Перший куплет написав Микола Вербицький-Антіох, дворянин, 19-річний студент Петербурзького університету. Разом з ним пісню писав 21-річний студент Київського університету св. Володимира уроджений шляхтич Тадей Рильський (батько відомого поета Максима Рильського). Обидва вони у 1861 році, в пам'ять про Шевченка відмовились від дворянства. А 23-річний викладач Київського жіночого пансіонату сестер Ленц, правнук запорозького козака Павло Чубинський керував створенням пісні. Виправляв створене хлопцями, щоб можна було співати без загрози потрапити за це в буцегарню, створив приспів. А назвав його автором гімну Пантелеймон Куліш, щоб уславити щойно померлого колегу по Міністерству шляхів сполучень, засновника залізничних училищ, дійсного статського радника (генеральський чин) – Павла Чубинського. Текст вірша відрізняється серед інших широтою осмислення історичної долі українського народу. Тут ми знаходимо заклик до боротьби, віру в безсмертність України, її національне визволення й культурне піднесення, впевненість невичерпності таланту народу, надій на світле майбутнє.

Не менш важливу роль зіграла й музика. Музичне оформлення ввібрало в себе характерні риси українських народних пісень, має яскраво виражене похідно-маршове звучання. Все це в органічній єдності й створило неперевершений патріотичний пафос, завдяки якому пісня пустила глибоке коріння у свідомості українців.

Той факт, що слова написані на Східній Україні, а музика – на Західній, виглядає сим-



Фото із соціальних мереж.

волічно й служить незаперечним доказом нерозривності єдності українського народу. Зливши воедино слова і музику, пісня надихала покоління борців за волю України.

Вперше цей твір було виконано у 1864 р. на свято Івана Хрестителя в Перемишлі, де багатотисячний натовп слухав могутній хорал.

Починаючи з середини 60-их років XIX ст. пісня «Ще не вмерла Україна» стала поширюватися від Карпат до Сибіру. Згодом на західно-українських землях (Дрогобич, Львів, Перемишль), а згодом і на Наддніпрянщині та в місцях компактного проживання українців (Канада, США, Бразилія та ін.)

Новий імпульс гімну, широке його вживання було в роки встановлення влади УНР і ЗУНР. Слова і музика пісні почали з'являтися у багатьох виданнях у Львові, Києві, Відні, Берліні – українською мовою та в перекладі англійською, німецькою та іншими мовами. Його виконували різні хорові колективи та духові оркестри. По суті, пісня «Ще не вмерла Україна» виконувала функції гімну Української держави. Однак, спеціального закону, що монополізував би його як єдиний державний гімн, не було. Державний статус пісня одержала лише 15 березня 1939 р. як офіційний гімн Карпатської України. Але Карпатська Україна проіснувала недовго, угорський окупаційний режим заборонив гімн.

Свого часу пісню в Наддніпрянській Україні заборонило російське самодержавство

і, як результат, Павлу Чубинському довелося «познайомитися» з краєвидами Архангельської губернії.

Однак, такої лютої ненависті, якою палав до неї більшовицький режим, пісня не знала ніколи. Вона було оголошена буржуазно-націоналістичною, заборонялася, жорстко переслідувалася. За її виконання можна було дорого поплатитися. Головною причиною заборони був текст, який не давав забути українцям, що вони козацького роду.

У липні 1991 року після урочистих зборів, присвячених першій річниці Деклярації про державний суверенітет України, в палаці «Україна» відбувся концерт, заключним акордом якого стало виконання всіма присутніми в залі пісні «Ще не вмерла Україна». Ось так після десятиліть замовчування цей твір отримав майже офіційне визнання.

Після всенародного референдуму 1 грудня 1991 року, який підтвердив волевиявлення народу 24 серпня 1991 р., Президія Верховної Ради України 15 січня 1992 р. затвердила музичну редакцію національного гімну України. В статті 20-ій Конституції України зафіксовано: «Державний гімн України – національний гімн на музику М. Вербицького».

6 березня 2003 року Верховна Рада України ухвалила Закон «Про Державний гімн України», змінивши перший рядок оригіналу «Ще не вмерли України і слава, і воля...» .

Цього року в Україні на державному рівні буде відзначено 200-річчя від дня народження композитора Михайла Вербицького –

*Ттой факт,  
що слова  
написані  
на Східній  
Україні, а  
музика –  
на Західній,  
выглядає  
символічно й  
служить  
незаперечним  
доказом  
нерозривності  
єдності  
українського  
народу.*

автора музики гімну України і 150-річчя з часу першого виконання нашого славня. Верховна Рада ухвалила відповідну постанову, якою передбачено висвітлення цих дат у засобах масової інформації, зокрема, плянують видати поштову марку, присвячену Михайлу Вербицькому, встановити у Львові пам'ятник композитору і відкрити його музей.

Лише за один останній рік гімн України звучав набагато частіше, ніж за всі роки Незалежності. І у дуже різному виконанні, починаючи від маленьких діток до бійців, які беруть участь в АТО. Він об'єднує і надихає українців у цей важкий час.

Для багатьох став пам'ятним патріотичний вчинок севастопольських курсантів, які під час підняття стягу Російської Федерації на території військово-морської академії ім. П. С. Нахімова заспівали гімн Украї-

їни. Цим вони висловили протест проти російської окупації півострова.

Першими відзначили 150-річчя славня і 200-річчя М.Вербицького його земляки із села Стрільки Старосамбірського р-ну Львівської обл. Архієрейська свята літургія відбулася 26 січня 2014 року в церкві св. Онуфрія. Місце відзначення двох ювілеїв вибране не випадково. Протягом 1853-1856 років священик Михайло Вербицький у с.Стрільки служив на парафії. Про нього дотепер серед мешканців збереглися чудові спомини, які передаються від покоління до покоління.

Лідія Служ.



Отак подивишся здаля на  
москаля, –  
Неначе й справді він  
людина.  
Стоїть собі, як сиротина –  
Очима-блїм!, губами-плям!  
і, інколи бува хвилинка  
Неначе й справді його  
жаль...  
А ближче підійдеш –  
М О С К А Л Ї!!!!

Т.Г.Шевченко





## ПОДЯКА СУСПІЛЬНІЙ ОПІЦІ СУА

Голові Суспільної Опіки Союзу Українок Америки  
Пані Лідії Білоус

Голова Новоград-Волинського Братства ОУН-УПА  
Самооборона міста Новоград-Волинський

### Акт прийому-передачі

Вельмишановна пані Лідіє!

Маємо честь повідомити Вас, що надіслані 6 пакунків гуманітарної допомоги для 10 мотопіхотного батальйону були отримані 16 січня 2015 р. в місті Новоград-Волинському. В присутності волонтерів та активістів було складено перелік отриманих речей, які будуть спрямовані до розташування військової частини в зоні АТО (перелік речей додається).

Наразі формується транспорт для відправки і щойно речі будуть передані командирю 10 мотопіхотного батальйону Василю Осипчуку, буде складено відповідний акт і передано до Вас.

З повагою і великою вдячністю,

Голова Новоград-Волинського братства ОУН-УПА  
Віктор Бусленко

16.01. 2015

---

*Пакунки з гуманітарною допомогою від СУА.*

*Добрий день, Лідія!*

*До Вас з вдячністю пишуть Лілія Епіфанова і Люда Зайцева. Хочемо подякувати Вам за Вашу допомогу і доброту, виявлену до нас і наших родин після трагічної загибелі наших чоловіків. Ваш труд і доброта серця роблять наших дітей веселими і вони з радістю приймають все, чим нам допомагають, і ми маємо майже повну можливість утримувати їх в достатку.*

*Це так приємно, що незнайомі люди, які знаходяться далеко від України, не втрачають патріотизм і співчують чужому горю. Ваша допомога неоціненна. Велике Вам спасибі і храни Вас, Бог.*

*З повагою,*

*Лілія Епіфанова і Люда Зайцева.*

### **Просимо виправити**

В січневому числі журналу "Наше Життя" на ст. 4 автором статті є Ulana Zinycz.

В лютовому числі журналу "Наше Життя" на ст. 9 в рубриці "Історія однієї фотографії" направо від Патріярха Йосифа стоїть владика Йосиф (а не Василь) Шмондюк.

В лютовому числі журналу "Наше Життя" на ст. 23 у підписі знімки членок 64-го Відділу СУА пропущено ім'я відсутньої на знімці Ірени Зелик.

В лютовому числі журналу "Наше Життя" на ст. 25 автором статті є дочка Романа Коваль-Пилип.

*Перепрошуємо за допущені неточності.*





NEWS & VIEWS...

Marianna Zajac, UNWLA President

In September of 2014, at the annual meeting of the UNWLA National Board, newly elected Board members discussed their vision for our organization and fine-tuned our mission statement: **“Uniting women of Ukrainian descent and affiliation in service, friendship, and dedication in order to promote and develop educational and cultural efforts as well as humanitarian assistance to Ukrainians worldwide.”** The UNWLA’s mission has remained steadfast throughout its history; however, the newest members of the Board were able to introduce their own spirit into this statement. It was suggested and recommended by the Board meeting’s workshop facilitator that our Board, Regional Councils, and Branches read this statement at the opening of each meeting during this, our 90th anniversary year, to remind themselves what a noble and selfless organization the UNWLA truly is as well as to reinforce why we belong to it. I wholeheartedly support this proposal and encourage our membership to adopt this practice.

The situation in Ukraine and its victims continued to dominate our efforts during the past month. We have continued to work with diaspora organizations and led in the push to gain support for Ukraine in the U.S. Congress and in the Sen-

ate. As a grassroots organization, our membership’s influence with its representatives nationwide is an important strength. Due to joint efforts and key players in Washington, a Ukrainian caucus was formed in the U.S. Senate on February 9th. The goal of the caucus will be to strengthen the political, military, economic, and cultural relationship between the United States and Ukraine. Diaspora representatives will work with this caucus, as well as with the congressional caucus as the situation in Ukraine after the signing of the Minsk 2 agreement remains both dangerous and very critical.

The effort to push for the release of Nadiya Savchenko has been ongoing worldwide. The UNWLA spearheaded the forming of an ad hoc committee of New York, New Jersey, Connecticut, and Pennsylvania organizations with the goal of holding a press conference at the Ukrainian Museum on January 26th, the date of the first PACE (Parliamentary Assembly of the Council of Europe) session of the year. The suggestion for this press conference came from Nadiya’s lawyers and the date of January 26th was designated the “Global Free Nadiya Savchenko Day.” Unfortunately, due to scheduling conflicts of invited guests (congressmen and UN ambassadors), the press conference did not take place; however, I would like to extend a sincere thank you to all organizations who cooperated in this effort to bring greater awareness to Nadiya’s plight. In this planning process, a UNWLA committee composed and designed a brochure to be used by all committee members as needed. (Please see p. 4-5). Concurrently, on January 25th, the NYC chapter

of the Ukrainian Congress Committee of America organized a rally in support of Nadiya Savchenko. I was asked to say a few words and reminded those present of our organization’s long history of acting in defense of human rights by stating: “We turn to our fellow Americans for your support and we’ve come here today to share Nadiya’s plight with you. She has a history in her short 33 years of life of fighting for what she believes in. We implore you to join forces with us to free Nadiya Savchenko and allow her to continue to do so!” Several members of the UNWLA branches in the New York City area also enthusiastically participated in the rally.



Savchenko rally.

According to President Petro Poroshenko, Nadiya Savchenko will be released from pre-trial detention in Moscow by early March or sooner. Although, according to the president, Nadiya's release is part of the deal that was reached in Minsk on February 12th, her sister, Vira Savchenko, remains pessimistic about her release. The Minsk agreement states that "all those 'illegally kept' will be released." However, Vira says that in Russia's eyes Nadiya is a legally imprisoned person. (Please see Nadiya's drawing during a recent court hearing on page 6.)

In addition, Senate Resolution #52 calling for the release of Nadiya was adopted on February 12th. Most resolutions that are introduced never pass, but even among the few that are accepted, passage within two weeks of introduction, as was the case with Resolution #52, is unusual, testifying to the concern over Nadiya's dire situation. The situation is indeed dire, but the UNWLA will continue to advocate the issue based on the advice of Nadiya's lawyers.

On February 10th, Dr. Tamara Martsenyuk, Associate Professor at the Department of

Sociology at the National University of Kyiv Mohyla Academy, gave an interesting lecture on the role of women in the Euromaidan protests of 2013-2014. The presentation was organized by the Ukrainian Studies Program at the Harriman Institute at Columbia University, and I had the opportunity to attend. Dr. Martsenyuk's conclusions were that women's participation in Euromaidan largely reflected the social position of women in Ukrainian society: that women were participants—and not just helpers in Euromaidan—and that they had the possibility to not only fulfill what are viewed as "traditional" roles, but were also able to find new avenues for equal participation with men.

March is traditionally "women in history" month, but our minds and hearts turn to today's women of the Euromaidan, the women in the armed forces of Ukraine, the women supporting the armed forces as doctors, nurses, volunteers, etc., and the widows left behind with families. We thank them for their heroic contributions—as these women mark their own places in the history of their country.

---

**OUR COVER ARTIST** – To view a work of art by Maria Shust gracing the cover of *Our Life* may come as a surprise to many readers who know her primarily as the Director of the Ukrainian Museum since its inception in 1976. Yet that was also the year she received her MFA degree from the University of Pennsylvania. Her works are privately held and infrequently exhibited. The Ukrainian Museum's recent exhibition, "Members Collect I," presented a rare opportunity to view her graphic works and sculpture.

The cover work, entitled "The Shell," is a print from a series of four, executed in 1975. In it she explores the abstract properties of natural forms: the tension between volume and space, surface and depth, and the interplay between the simplicity and complexity of forms. Insightfully considered, exquisitely executed, the image is a thoughtful meditation on the intersection of nature and art.

Maria Shust has brought to her position of the Museum Director the same properties of thoughtfulness, depth of involvement, and an aesthetic acuity that nurtured her art. Both the Museum and the Ukrainian community are that much richer for it.

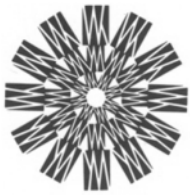
Jaroslav Leshko, *Professor Emeritus of Art, Smith College*

**НАША ОБКЛАДИНКА** – Чимало читачів здивуються, коли побачать на обкладинці «Нашого життя» роботу Марії Шуст, яку більшість із нас знає в першу чергу як директора Українського Музею в Нью Йорку від початку його заснування 1976 року. Того ж року Марія Шуст отримала диплом магістра мистецтва від Університету Пенсильванії. Її мистецькі твори зберігаються у приватних колекціях і нечасто виставляються. Нещодавня виставка в Українському Музеї, «З колекцій членів Музею I», дарувала нам рідкісну можливість побачити її графіку та скульптури.

На обкладинці представлено офорт «Мушля» із серії чотирьох робіт, виконаних 1975 року. В цьому творі мисткиня досліджує абстрактні властивості природних форм: напругу між об'ємом та простором, поверхнею та глибиною, а також між простотою і складністю форм. Ретельно обдумана та вишукано виконана, ця мистецька робота є виваженою медитацією про перетин природи і мистецтва.

Як директор Музею, Марія Шуст втілює ті самі якості вдумливості, глибини заангажованості та витонченого естетичного смаку, які притаманні її роботам. І з цих рис постійно користає і Музей, і українська громада в Америці загалом.

Ярослав Лешко, *Професор-емерит історії мистецтва, Сміт Коледж*



## ВІСТІ З УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ В НЬО ЙОРКУ

грудень 2014-січень 2015

### Виставки

В першій половині грудня відкрилася виставка з нагоди 200-ліття Тараса Шевченка **“Тарас Шевченко—поет, художник ікона”**. (Куратор - проф. Г. Грабович.) Це була унікальна виставка, бо перший раз в історії вона налічувала понад 40 оригіналів картин Шевченка. Виставку відвідало близько 6.000 осіб включно з багатьма турами дітей і молоді Рідних Шкіл. Прекрасний каталог виставки з цінною, аналітичною статтею проф. Грабовича та репродукціями картин і рисунків Шевченка можна придбати в крамничці Музею.

20-го грудня відкрилася цікава і яскрава виставка картин під назвою **“З колекцій членів Музею”**; виставлені картини різноманітних відомих мистців від давнього Айвазовського до сучасного Бажая. Це вперше публіка могла оглядати картини з приватних колекцій.

24-го січня в горішній галерії відбулося відкриття виставки **“25-річчя театру “Яра”** (директор Вірляна Ткач). Тут показані дуже цікаві експонати, які віддзеркалюють діяльність групи “Яра” – костюми вистав, інструменти, театральні декорації та відео.

У малій фронтонній галерії продовжується виставка **“Герої Свободи”**, присвячена Маркіянові Паславському та іншим героям Майдану і АТО. Ця форографічна виставка включає також меморабілії з Майдану.

В габльотках на долішнім поверсі продовжується етнографічна виставка **“Життя в дереві”**. Тут показані ужиткові та декоративні дерев'яні предмети.

14-го лютого відбулося відкриття великої виставки **“Інсценізація українського авангарду 1910 і 1920 років”**.

### Інша діяльність та імпрези

5-го грудня в Музею був висвітлений фільм **“Сон”** директора Володимира Денисенка (1964 р.), базований на поемі Тараса Шевченка зі вступним словом проф. Віталія Чернецького.

6-7 грудня відбувся традиційний різдвяний базар, який кожного року організують пані-добровольці (Wednesday volunteers) і який приніс біля 4.000 дол. на користь Музею.

6-го грудня в год. 4-й і 7-й Театральна Група Яра спонсорувала концерт **“Гуцули на**

**барикадах”**. Виконавцями концерту були колядники зі села Криворівня, татарський музикант Наріман Асанов, артисти групи Яра та бандурист Юліян Китастих. В програмі звучали обрядові і сучасні пісні та коляди. Колядники вживали народні інструменти – цимбали, трембіти, дуди, фляори і тилинки. Оба виступи відбулися в переповненій залі.

11-го грудня при заповненій залі був висвітлений фільм режисера Олеса Саніна **“Поводир”**. Цей фільм розповідає про американського хлопчика, який в ранніх 30-их роках минулого століття опиняється в Україні і стає поводитирем сліпого кобзаря. Фільм був іменований на нагороду Оскара. Головну роль поводири грає Антон Святослав Грін, правнук відомих провідників ОУН та політв'язнів Михайла Сороки і Катерини Зарицької. Після висвітлення фільму директор Олесь Санін відповідав на численні запитання.

12-го грудня **скрипалька Соломія Сорока і піяніст Артур Грін** (батьки поводири Антона) мали концерт клясичної музики, який включав твори західних клясиків та українських композиторів Максима Березовського і Миколи Лисенка. Артур Грін грав на фортепіані Стайнвей, котрий в 2014 році подарували українському Музеєви проф. Ярослав і Алла Лешки.

25-го січня – презентація книжки професора Темпл Університету Романа Цибрівського – **“Kyiv, Ukraine: the City of Domes and Demons from the Collapse of Socialism to the Mass Uprising 2013-2014”**. Проф. Цибрівський у дуже доступній доповіді, ілюстрованій фотографіями, змалював невідрадний перехід міста Києва радянських часів до т.зв. демократії. Проф. Цибрівський підкреслив урбаністичні зміни Києва та тотальний безлад міської управи.

### Курси і заняття з українського народного мистецтва.

В місяці січні 2015 відбулося 6 сесій курсів народного мистецтва – вишивання, ткацтво та вироблення герданів.

Ці курси та заняття, а також ознайомлення з українськими великодніми традиціями (учасники практично навчаються пекти паски), показ техніки писання писанок та українські весільні традиції заплановані аж до травня 2015 р. включно. Детальніше з графіком проведення занять можна ознайомитись на веб-сайті Українського Музею в Нью Йорку: [www.ukrainianmuseum.org](http://www.ukrainianmuseum.org), або по телефону: 212.228.0110.



Як бачимо, діяльність українського Музею в Нью Йорку, до заснування якого причинився у дуже великій мірі США, різноманітна і обширна. Це, без сумніву, найбільш вагома організація на полі української культури в Америці. Тому ми – союзники – повинні бути

горді з нашого Музею і на кожному кроці підтримувати його заходи і працю.

*Наталка Соневицька,*  
член Управи Музею і музейна  
референтка Округу США Нью Йорк.

## ПОДОРОЖ НА УКРАЇНУ

Кінця війни на Східній Україні не видно. Треба дякувати Богові, що щирі люди як в Україні, так і в діаспорі, фінансово підтримують наших відданих вояків, з багатьма з них ми мали приємність познайомитися.

Від 22-го жовтня до 7-го листопада 2014 року ми мали змогу провести час в чудовому місті Києві з помешканням якраз на Майдані.

Яке враження справив Київ на двох американок українського походження? Радісне і емоційне!! Чому? Бо де не глянули, будинки помальовані, або освічені синьо-жовтими кольорами, скрізь написи “СЛАВА УКРАЇНІ! ГЕРОЯМ СЛАВА!”, “МИ ПЕРЕМОЖЕМО!”, “ЯК НЕ МИ, ТО ХТО?” Такого почуття ми не сподівалися. Ходили по Києві із сльозами в очах від радості і патріотизму.

До 26-го жовтня ми були зайняті із 4-літньою організацією С.О.Д. – Committee for Open Democracy (Комітет Відкритої Демократії) для підготовки міжнародних спостерігачів під час виборів Верховної Ради України. Ми неправильно собі думали, що спостерігачами на виборах будуть більшість українці або іноземці українського походження. Не так. В нас були люди з Литви, Грузії, Молдавії, Великої Британії, Канади, Японії...разом з 12 країн! Яке то приємне почуття сидіти за столом з людьми, котрі так дбають і переживають за Твою країну, як і ми!

Тому, що ми перший раз виконували таку функцію, нас залишили в Києві, де ми спостерігали дев'ять виборчих дільниць. Приємно повідомити, що ні у нас, ні в нікого з наших спостерігачів не було жодного неприємного випадку. Вибори пройшли досить спокійно. Але чи задоволений народ результатами? На це питання не так легко відповісти.

За наш короткий побут (з тижні) зустрічалися ми з молодими, середнього віку і старшими людьми. Ці зустрічі відбувалися не тільки в Києві, але і по селах. Дивно, але не зустріли ми АНІ ОДНОЇ особи, котра була задоволена із вислідом виборів. Усі, як один,

казали: “Яка корупція була, така і залишилася.” Час покаже...

Після прощального вечора з нашими новими знайомими (спостерігачами) нашою ціллю було провести решта нашого побуту із д-р Уляною Супрун (Лідиною сестрою). Усім напевно відомо, що д-р Уляна разом з своїм чоловіком Марком приїхали на Україну в листопаді 2013 року і помагали, як тільки могли, на Майдані. Коротко кажучи, з початком війни, Уляна скоро розпізнала, що потребували наші вояки і за дуже короткий час стала директоркою Гуманітарних Ініціатив Світового Конгресу Українців, з програмою “Захист Патріотів”. Подумайте над цим: до травня 2014 року д-р Уляна Супрун:

- віднайшла найліпші підходячі потреби до АПТЕЧОК (ІФАК – Improved First Aid Kit – Натівського стилю)
- з допомогою СКУ, відкрила бюро в Києві
- має около 20 молодих помічників (котрі добровільно зголосилися їй помагати) – за волю України!
- найняла військових “Special Forces” навчати вояків, ЯК користуватись аптечками
- найняла знавців тактичної медицини викладати “Правила першої допомоги” разом з військовою дружиною (тактична медицина розроблена та розрахована на надання медичної допомоги постраждалим у зонах активного конфлікту)
- організує курси в Києві для тих батальйонів, котрі можуть приїхати до міста
- їздить по Східній Україні до тих батальйонів, котрі НЕ можуть звільнитися і приїхати в Київ
- майже щотижнево виступає по радіо і телебаченні, пояснюючи громадянам їхню роботу і вислід – до цього часу.
- бігає від одного засідання до другого, то з міністрами, то з дорадниками пані Порошенка, то з представниками Канади, то з кимось зі Львова, то з Маріуполя... не перестає!



*Наталка Марушчак.*

Ну, ми з Лідєю нічого не робили такого важкого, але набігалися, надивилися і маємо краще зрозуміння, яку треба мати відданість, щоденну силу і залізни нерви виконувати те, що Уляна, її чоловік і співпрацівники виконують. Дай Боже витримати, а їм – Божої допомоги.

Додаткову інформацію про програму “Захист Патріотів” можна знайти: <http://www.facebook.patroit.defence.ua>

МУШУ тут вяснити одне. Можна сказати, що війна почалася досить раптово. Треба якнайшвидше помагати нашим хлопцям. Не так скоро і легко це все з’єднати, організувати і зібрати. Уляна пішла вперед за свої гроші разом із її знанням що до чого. Аж 4-5 місяців пізніше, як уже “Захист Патріотів” був в дії, Арсеній Яценюк з Уляною зустрівся і був ознайомлений з цією програмою. Ми там зрозуміли, що якби треба було переходити все “правильними” вимогами, з “правильними” аплікаціями, з “обов’язковими штампами” – Бог знає, чи ця програма і допомога сьогодні існувала б!

Від травня до листопада 2014 року перейшли навчання і вручення Аптечки, 9,600 вояків!! І ми мали змогу познайомитися із деякими нашими вояками. Хто вони? Молоді, жонаті, кожен залишив маленьких дітей вдома. Але кожний залишив свою родину, щоб визволяти свою Батьківщину!

Одна аптечка коштує \$100.00. Але тут не тільки треба заплатити за аптечку. Уляна мусить найняти залю, де викладатимуть навчання, мусить заплатити викладачам, мусить таксівку викликати і заплатити, щоб завести



*Д-р Уляна і Марко Супрун.*

того викладача до місця викладання, часто замовляє і платить за обід для вояків, приготує потрібний матеріал для вояків і різні додаткові кошти.

Чому я це згадую? В першу чергу, люди мусять знати, куди і на що їхні пожертви ідуть. По-друге, деякі з тих вояків, з котрими ми зустрілися, були добровільні вояки, цебто, без фінансової підтримки держави. Зрозумійте, як боляче було нам дивитися, як під час перерви один вояк відкрив консерву ножиком, а тоді три хлопці їдять з тієї консерви. І чи мусить воно так бути?

Чому не чути ні слова (ні пожертви) від тих, хто так фінансово скористали і обдерли наших людей? Де ті, котрі так бояться, що не наїдяться на цьому світі? Скільки вони обікрали український народ, якраз ЗАРАЗ є змога їм хоч трошки зберегти обличчя, як не перед народом, то хоч перед своїми дітьми і поколінням. Доки ми будемо співати: ВСТАВАЙ, НАРОДЕ, З РУЇН, ВСТАВАЙ! Народ встав!!! Пора вже встати тим, котрі вважають себе провідниками. Хай допоможуть своїм хлопцям і своїй державі!!!

Подорожували Наталка Марушчак і Ліда Юрків-Гулавська.

*Наталка Марушчак,  
членка 115-го Відділу СУА, Детройт.*



# WAR VICTIMS' FUND ♦ ДОПОМОГА ЖЕРТВАМ ВІЙНИ ГІДНОСТІ

Donations received by December 31, 2014

- \$1,000 Branch 133; Branch 131; Branch 12; Daria Kurylko.  
 \$1,000 In honor of Nadia Deychakiwsky - Yuri Deychakiwsky  
 \$1,000 З нагоди 50-ліття 83-го Відділу СУА - Iryna Kurowyckyj  
 \$500 Branch 97; Branch 83; Natalia Buniak; Ilona Sochynsky; Catherine & Walter Wolowodiuk.  
 \$500 In memory of **Walter Pylat** - Roksolana & Stephen Misilo.  
 \$400 Alexandra Holuka.  
 \$250 Lydia Kramarchuk.  
 \$225 Walter Shmotolocha  
 \$200 Branch 113 ; Iryna Bilokrylyj; Nadia Deychakiwsky; Luba Firchuk; Olga Gnoj; Martha Kardashinetz; Zwenyslawa Lebedovych; Anna Makuch; Daria Mehrle; Jaroslaw Oberyshyn; Christina Rakowsky; Irene Russnak ; Oleh & Tania Sklepkovych; Valeria Sobol.  
 \$200 В пам'ять Покійного Громадянина й Учителя з Торонта **Віктора Павленка** Леся Храпива Щур  
 \$170 "The Ukraine Conflict and Wartime Gender Violence" Dec 6, 2014  
 \$150 Nicholas Deychakiwsky; Tatyana McCoy.  
 \$100 Maria Bakalec; Branch 30; Walter Bodnar; Christine Bonacorsa; Lydia Hajduczuk; Myra Hrab; Luba Klachko; Natalia Klapischak; Olha Leshko; Irene Mychajluk; Boshena Olshaniwsky; Yelena Pawlow; Lubomyr Pawlowych; Eva Sacharuk; Oksana Saldyt; Christina Shepelavey; Maria Silver; Roman Slysh; Anna Sochockyj; Natalie Sonevtsky; Alexandra Stebelsky; Maria Stefak; Teodora Storozyński; Marta Tarnawsky; Yuriy Trytyak; Helen Tyckyj; Marta Wiegand  
 \$50 Lydia Ciapka; Olga Demjanczuk; Roman Kopychuk; Maria Lylak; Natalie Pruc; Olga Trytyak; Maria Ukrainkyj; Lidia Zacharkiw.  
 50 дол. В пам'ять бл.п. **Адама і Стефанії Лісікевич**—Іва Лісікевич  
 \$30 Maria Leshchyshyn.  
 \$25 Eleanor Zolov.

## In memory of Orysia Pereyema

- \$100 Maria Rudensky-Silver  
 \$100 Martha Kichorowska-Kebalo  
 \$25 Roman Ferencevych

## Branch 75 Christmas Party

- \$350 Orest & Adia Fedash  
 \$300 Roksolana & Stephen Misilo; Ihor & Oxana Rakowsky.  
 \$200 Helen Makarushka-Kolodiy  
 \$150 Gregory & Elizabeth Buniak; Oleh & Anna Denysyk; Christine & George Saldana.  
 \$100 Nadia Nynka; Romana & Andrew Hadzewycz; Bohdan & Roksolana Halibey; Lidia & George Huk; Stefan & Oksana Kaczaraj; Anela & Steven Kasyanenko; Robert & Daria Knarvik; Swiatoslaw & Olga Kuziw; Vira Popel.  
 \$50 Karen & Jaroslaw Chelak; Christine & George Demidowich; Peter & Anna Dubas; Oksana & Myron Lodziuk; Ihor & Olga Lukiw; Nestor & Ivanka Olesnycky; Alexander & Marta Popovich; Walter & Christine Syzonenko.  
 \$40 Alexander & Sonia Dubas; Anonymous.  
 \$25 Jaroslawa & Nicholas Hordynsky.

## В пам'ять бл. п. Дарії Костів

- 100 дол. Олександра Юзенів  
 по 50 дол. Марта і Роман Юзенів; Естела і Андрій Юзенів; Ірина Григорович і Ліда Черниченко.

## Honoring Roxolana Yarymovych's birthday

- \$150 Anna & Ostap Macielinski .  
 \$100 Orest & Lidia Bilous; Oksana Lew; Walter & Marilyn Sharko; John & Ulana Sos; Bohdan Guran; Vira & Bohdan Bodnaruk; Jaroslaw & Orysia Zynycz; Bohdan & Neonillia Lechman; Roman & Jaroslava Maluk; Lidiya & Eugene Mychalowych; Myron & Irene Radzykewycz; Christyna B. Sheldon; Zenon & Larisa•Shpon.  
 \$80 Misty Van Meggelen  
 \$50 Eugene & Daria Tomashosky; Jean Holowaty; Doris Horbachevsky; Victor & Halyna Lisnyczyj; Alexandra Popel; George & Katherine Steciuk; Volodymyr & Klara Szpiczka;

## В пам'ять св. п. Онуфрія Білоголовського

- по 500 Оріся і Богдан Гермак.  
 по 250 Данко Крамар.

- по 100 Галина Білоголовська з родиною; Аскольд Мосійчук.  
 по 50 Оксана Хутько; Тая і Микола Паславські.  
 по 40 Люба Йовен.  
 по 30 Катерина Коцай, Еміль і Віра Марк, Любомир і Софія Головатий, Христина і Богдан Бейгер, Оля Чмола.  
 по 25 Маркіян і Лідія Стасюк, Андрій і Наталка Пришляк, Діяна, Слава і Зенон Дергак, Петро і Оля Пуцак.  
 по 20 Оксана Салдит з родиною, Стефко Головатий, Богдан і Софія Дусанівський, Петрусь Стасюк, Христина і Френк Сперанза, Василь і Вікторія Триняк, М. Синишин і А. Приймарчук, Родина Ващак, Марія Дранка, Іван і Уреула Значко, Марія Маланяк, Анна Ганіцька.

**10th Wedding Anniversary Luncheon for Stephen and Ola Movchan Novak**

- \$110 Ola Movchan & Stephen Novak  
 \$100 Halyna & Bohdan Kobita.  
 \$50 Lydia & Lubomyr Jachnycky; Maria & Bohdan Lisowsky; Mary & Tony Mykolenko;  
 \$25 Stephanie & Robert Bologna.  
 \$15 Elena & John Wirtanen.

**Branch 107 list**

- \$1,000 Yarema & Romana Hryciw; John & Olga Kelly .  
 \$500 Nora Mason  
 \$300 Ihor & Joanne Taratusky  
 \$150 Anne Zarsky Brichacek  
 \$100 John Batz; Sergiy Rybiy; Vera & Zenon Zubrycky  
 \$50 Sergei Yakovlev & Victoria Kotoniy

**New England Regional Council List**

- \$300 Nina Sakun  
 \$100 Petro Honcharenko; Mary Larkin  
 \$50 Lyudmyla Dmytrenko  
 \$25 Eleanor Zolov  
 \$20 Stefania Staniszewskyj; Lesia Moskwyn Maxwell ; Lana.  
 \$10 Jake Czubytyj; Paul S. Liteplo; Felix Renaud; Volodymyr Shlykov; Oksana Gianerman.  
 \$5 Dee Cap; Myron Kovach; Brian Laskiy; M. Levine; Anna Mae Pertoso; Polly Zinn.

**Branch 56 list**

- \$1,000 Vira Bodnaruk; Stefa Shandra; Helen Petryshyn  
 \$250 Neonilla Lechman  
 \$200 Walter Motyka  
 \$100 Atanas & Kateryna Kobryn; Orysia Swystun; Anna Homick; Klara Szpiczka; Ann Marie & John Susla  
 \$100 Instead of flowers in memory of **Roman Swystun**- Lidia Bilous  
 \$100 In memory of **M. Shushchenko, H. Korol, H. Shramenko** - Zoya Fylypowych.  
 \$65 Bohdanna Bilowchtchuk; matching donation.  
 \$50 Iwanna Holowata; Dona Fryder; Alex Nalywayko  
 \$44.50 Larysa Iwashko; matching donation.  
 \$40 Raisa Kochno; John & Ulana Sos  
 \$37 Chrystia Chaikivska; matching donation.  
 \$30 Roma Rainey  
 \$20 Lesia Iwashko; Antonina Goy  
 \$10 Maria Volynec; Zoya Fylypowych



*Dear donors!*

UNWLA appreciates the generosity of all donors to our Funds.

We publish each donation in *Our Life* but send receipts only for amounts of \$250 or more.

The IRS requires a receipt for tax purposes for donations of \$250 or more;  
 your cancelled check is sufficient for lower amounts.

*Дорогі жертвавачи !*

СУА щиро дякує за Вашу жертвенність відносно наших цілей.

Ми друкуюмо кожний даток в журналі "Наше Життя",

але висилаємо посвідки лише за суми 250 дол. або більше.

Податковий уряд вимагає посвідку лише за датки в сумі 250 дол. або більше; як доказ до податків на нижчі суми приймають виміняний чек.





Ukrainian National Women's League of America, Inc.  
Стипендійна Акція Союзу Українок Америки

*Запрошуємо загостити до нас за домовленням телефоном 732-441-9530, будь ласка, залишіть записку, або е-поштою: email: nazustrich@verizon.net*

### *До нас пишуть... стипендіяти з України:*

Кожного нового навчального року стипендіяти США зобов'язані прислати до Стипендійної Акції США свій життєпис українською мовою. Ми одержуємо сотки автобіографій, ось декілька із них з біжучого 2014-2015 шкільного року.

“Доброго дня! Мені 9 років. Вчуся я непогано, ходжу на гурток танців, що мені дуже подобається. Моя мама працює, вона в мене дуже хороша та розумна. Батько у мене не є, та він живе на небі і спостерігає за мною з хмаринок... Ми давно не були на відпочинку, мрію поїхати на море і щоб не було війни.”

А. Н.

“Я, Богдан Сергійович з міста Дубно...коли мені було чотири роки загинув мій батько та мене виховували дідусь і бабуся. Після смерті бабусі мене забрали в інтернат... Коли я навчався в інтернаті, то завжди мріяв, вірив і молився, щоб Бог подарував мені нових батьків і так сталося. Я переконався, що мої нові батьки справжні українці, у серцях яких палає любов та турбота про свій нарід...кожного дня я і моя сім'я молимося за Україну... Дякую Богові за те, що існує Союз Українок, дякую Богові, що Він не забуває про дітей, які не мають батьків. Я щасливий, що я живу в Україні і що я українець.”

“...Навчаюся в 6-Б класі. Мені 12 років. Я люблю вчитись. В мене братик та менша сестричка, їй чотири роки... Моя мама працює. Мій тато Сергій був прикордонником, 31 липня 2014 року загинув в АТО, захищаючи нашу Україну... Я дуже люблю свою маму, братика та сестричку, дуже сильно сумую за татом. І дуже люблю свою Україну.”

м. Луцьк.

**Звернення до жертводавців:**  
*Просимо ласкаво прислати свою знимку до поміщення у наступній звітній брошури Стипендійної Акції США за роки 2008-2013.*

#### **В ПАМ'ЯТЬ**

У світлу пам'ять моєї приятельки бл. п. **Орисі Перейми** складаю 100 доларів. Дітям Покійної і всій родині моє щире співчуття.

Анна Макух, Глендейл, Каліфорнія.

В пам'ять незабутньої пані **д-р Омеляни Смалько-Гарасимчук** складаю 100 доларів.

Богдан Марків, Вудбрідж, Конн.

Висилаю даток 50 дол. в пам'ять бл. п. **Михайла Цемоха** на потреби Стипендійної Акції США. Покійний був скарбником Фондації Українського Народного Дому в Пассейку, Н.Дж. та на зборах минулого листопада запропонував спонсорування ще двох студентів через нашу акцію. Попе-

редньо вони вже мали студентку, якою опікуються. Я вдячна, що члени Фондації підтримали цю пропозицію і голова Стефан Журавський переслав гроші разом із Заявою спонсора до Стипендійного бюро США.

Марія Бакалець, вільна членка США, довголітна членка колишнього 70-го Відділу США.

#### **ПОЖЕРТВИ ЗА СІЧЕНЬ 2015**

1,000 дол. – Маріанна Мисишин, вільна членка;  
550 дол. – 50-ий Відділ США;  
440 дол. – 86-ий Відділ США;  
400 дол. – Остап і Галуна Якубовичі (98);  
330 дол. – Марія Оксана Бачинська-Тарасюк (88);  
220 дол. – д-р Марта Біскуп, вільна членка;

по 110 дол. – Irene D Rogutsky, DDS, Катерина  
Таньчин (73);  
по 100 дол. – Анна Макух, вільна членка, Богдан

Марків, Ярослав і Лідія Черники (83);  
21 дол. – Рената Бігун (28);  
20 дол. – Ольга Коваль (24).

### Щиро дякуємо за Вашу благодійність!

Марія Полянська, референтка стипендій СУА; М. Оріся Яцусь, скарбник Комісії стипендій СУА

#### UNWLA, Inc., Scholarship / Children-Student Sponsorship Program

P.O. Box 24, Matawan, New Jersey 07747-0024 • Phone / Fax: 732-441-9530

Email: Mariapolanskyj@verizon.net



УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЬЮ ЙОРКУ  
THE UKRAINIAN MUSEUM

222 EAST 6TH ST. NEW YORK, NY 10003

### СІЧЕНЬ 2015

In memory of Natalia Tytla we are donating \$5,000 to the Markiyana and Natalia Tytla Endowment Fund.  
Christopher & Adrianna Henkels.

#### ДАТКИ

**10,000 дол.** – Стефан і Володимира Сливоцькі.  
**5,000 дол.** – проф. Ярослав і Алла Лешки.  
**3,019 дол.** – Мирон і Ольга Гнатейки.  
**1,605 дол.** – Олена Паславська.  
**по 1,000 дол.** – Орест і Лідія Глют, Maria Mendez & George Sawicki, Микола Галів, Ukrainian National Home Foundation in Passaic, NJ.  
**по 500 дол.** – Зоряна Гафткович і Микола Дармохвал, Self Reliance Ukrainian American Federal Credit Union – Newark, NJ.  
**350 дол.** – Орест Шуль.  
**по 200 дол.** – Ярослав і Галя Оберишин, Юрій і Таня Кузич.  
**150 дол.** – Катя Кольцо.  
**по 100 дол.** – Дарія Сапієнза, Ярослав і Марія Кіцюк, Стефанія Семущак, Богдан і Христина Кульчицькі, Ірена Василик, Люба Мельник, Александра Яблонська, Ларісса Герман, Джеральд і Софія Дери, Богдан Курилко, Аскольд і Роксоляна Лозинські, Ukrainian National Federal Credit Union – NYC.  
**60 дол.** – Володимир і Володимира Васічко.  
**50 дол.** – Мирослава Мирошніченко, Г. і С. Якубович, Валентина Кузьмич, Мирон Бурик, Оксана Полон, Роман Шраменко, Оксана Андерсен, Анна Забродська, Надія Бігун, Зеновія Кулинич, Борис Крупа, Анастасія Гірняк.  
**40 дол.** – Майкл Сквейр.  
**по 30 дол.** – Катерина Денега, д-р Петро і Джені Миськів, Ліда Слиж і Святослав Левицький, Розе Воробель.  
**по 25 дол.** – Марія Слободян, Ореста Ткачук, Ярослав Воловодюк, John J. Varston, Роман і Марта Юзенів, Евдокія Боднарченко, Дмитро Січ,

Григорій Онуфрив, Віліям Лобур, Емілія Іванів, Марія Василів, Іван і Любов Баран, Марта Турчин, Ліда і Зенон Завадович, Леонід і Ірена Рудницькі.

**по 20 дол.** – Надія Клос, Matthew D. Pauly, Михайло Ліськевич, Гелен і Лері Кутлер.

**10 дол.** – Володимира Біланюк.

**7 дол.** – Андрій Хоменко.

**по 5 дол.** – Анна Матковська, Джералдін Вербицька, Гедвіг Дяченко, Михайло Шурпета.

#### ЗАМІСТЬ КВІТІВ

У пам'ять покійної **Дарії Костів** жертвую 50 дол. на УМ. Михайло Демків.

У пам'ять бл. п. **Емілії Лопатинської** складаємо 100 дол. на УМ. Олексій і Ліда Пясецькі.

У пам'ять св. п. **Ольги Гарасовської** складаю 100 дол. на УМ. Христина Карпевич.

У пам'ять бл. п. **Емілії Лопатинської** складаємо 200 дол. на УМ. Марія Тершаковець і Роман Гавриляк.

У пам'ять бл. п. **Емілії Лопатинської** складаю 100 дол. на УМ. Ліда Гайдучок.

У пам'ять бл. п. **Івана Кузів** складаю 100 дол. на УМ. Ярослава Гординська.

У пам'ять бл. п. **Мирослава Шмігеля** складаю 75 дол. на УМ. Анна Бойчук.

У пам'ять бл. п. **Мирослава Шмігеля** складаємо 50 дол. на УМ. Микола і Ірена Зварич.

In memory of **Myroslaw Shmigel** we are donating \$100 to The Ukrainian Museum.

Dr. Charles and Dr. Eugenia Osgood.

### Щиро дякуємо за підтримку!

Управа і адміністрація УМ.

### NADIA VINYCH

*Overcoming a Hard Start in Life*



Nadia Shkarupa Vynych, a founding member of Branch 38 (Denver, CO) of the UNWLA, passed away on November 19, 2014, in Wheat Ridge, Colorado, after a long illness. She was 88. Her funeral, attended by many *Soyuzianky*, family, and friends, was held on December 6, 2014, at Crown Hill Cemetery.

In 1975, Nadia Vynych joined Daria Yavorivska, Theodosia Fedak, and Maria Figlus to found Branch 38 of the UNWLA in Denver. She served in many positions through the years, including branch vice president in 1986, president from 1986 to 1988, and secretary from 1997 to 1998. She contributed her hard work and good humor wherever and whenever it was needed in the growth of the branch and the Ukrainian community in Denver. She helped organize exhibits, performances, and banquets for the many renowned Ukrainians who visited Denver, including political prisoners of the USSR, the Ukrainian Ambassador to the United Nations, scholars, artists, performers, and writers.

As the UNWLA representative on the Committee to Commemorate the Millennium of Christianity in Ukraine, Nadia took a leading role in organizing many of the festivities.

After the nuclear catastrophe in Chernobyl, Nadia worked tirelessly to create a memorial to the victims. Her efforts resulted in a commemorative bench in Denver's Cheesman Park. Speakers at the 1987 bench installation included Denver Mayor Federico Pena, U.S. Rep. Patricia Schroeder, and State Senator Dennis Gallagher. In subsequent years, events marking the anniversaries of Chernobyl have been held at the inscribed bench. The placement of the granite bench was additionally significant since commemorative structures are not allowed in the centrally located Cheesman Park.

Nadia was a survivor of the Great Famine of 1932-33. After resettling in the United States, she was one of the courageous witnesses who testified at hearings before the congressional committee about the genocide of more than seven million Ukrainians by the Soviet regime. In 2008, at the 75th anniversary marking the Great Famine, Nadia came forward to talk with Denver media about the

horrors of her early life and took an active part in the UNWLA's symposium on the Great Famine.

Despite difficult experiences in her early life, her sunny disposition never lagged. Nadia was easy to work with, and her door was open to all. She listened, advised, and also fed her visitors since she was a renowned cook.

Nadia Shkarupa was born on April 14, 1926, in Krasnodar, Krasnodarsky Krai, Kuban, in southern Russia to a well-to-do Ukrainian family. As a child, she witnessed the arrest of family members during Stalin's purges. The family suffered another tragedy when Nadia's three-year-old brother died in 1932 of pneumonia.

The family survived the famine and moved west to Stalino, present-day Donetsk. When Germany invaded the Soviet Union and captured eastern Ukraine, Nadia, as a teenager, learned German and was trained as a typist and file clerk, working at BHO: Bergwerks und Hütten-Gesellschaft Ost, a mining company developing the rich lodes of coal in the Donetsk area. Thus, she became the family's principal breadwinner.

As the German Army began its retreat in 1943, those who worked for the occupying forces were considered collaborators by the Soviet authorities and Nadia's family once again was on the move, halting for a time in Poland, before walking across central Europe to Hermansthal in present-day Czech Republic. Toward war's end, the family moved west again, reaching the American Zone in southern Germany where they settled in a refugee camp for displaced persons at Bamberg. From there the family moved to the Bavarian city of Bayreuth. The family escaped the deportations back to the Soviet Union and life normalized enough for Nadia to enroll in a nursing class. Eventually the Shkarupa family obtained U.S. visas.

Nadia's parents immigrated in 1948, and Nadia followed a year later, joining her family in Chicago. Nadia learned English—her fourth language—and completed coursework to be a laboratory technician and worked while going to school. In 1955, she married Victor Vynych, and the couple moved to Colorado shortly thereafter, where they raised a family and became active in the growing Ukrainian community. As her husband Victor developed a career as an engineer, Nadia raised their three children while also working. She was a translator in the state court system and also worked at the U.S. Bureau of Standards in Boulder, Colorado. She also taught Russian at the Berlitz School of languages.

Victor Vynych died in October 2010. Nadia is survived by daughters Melany Cooper and Anna Taylor, son John Vynych, and six grandchildren.

## СТОРИНКА ДЛЯ БАТЬКІВ

**“Ну що б, здавалося, слова...  
Слова та голос – більш нічого.  
А серце б’ється, ожива,  
Як їх почує!...”**

**Тарас Шевченко**

У сьогоднішній розмові про родинне виховання поговоримо про значення Слова у спілкуванні з дітьми. Цей найбільший скарб усіх часів і народів незамінно прислуговує у вихованні нових поколінь.

Слово Боже і Слово батьківське – поняття святі. Маємо багато гідних прикладів, як вміло використовували їх у родині, що дали світові видатних осіб.

Все починається із слів першої молитви, коліскової і веде до засвоєння християнських принципів, виховання добрих звичок. Відомо, що моральний багаж, найцінніші якості людини формуються у період щебетливого дошкілля, що удосконалювати, шліфувати душу дитини треба у її першому десятилітті за домашнім станом.

Сила Слова незамінна. Через любляче і мудре слово рідних передаються почуття, віра, поняття. Уявіть, які нещасні ті, що не чують, що не можуть висловити думку, мрію, захоплення...

Тому, дорогі батьки, – не мовчіть! Навчайте дитину, зігрівайте словом, спілкуйтеся радісно і змістовно, привчаючи дитину змалечку поважати слово, говорити гарною мовою, чітко висловлюватись. При цьому поясніть, що у цікавої і освіченої людини мова є багатшою, вишуканою, а не просто ужитковою. Доведіть, якими величними можуть бути слова – звертання до Бога, до Батьківщини, до матері, до героїв і якими грізними до ворогів народу і злочинців.

Українська мова така милозвучна і лагідна, що, здається, створена саме для спілкування з дітьми. Невичерпна мовна скарбниця дає широкі можливості нових словотворень. Слово зігріває душу кожного, заспокоює, лікує. Любляча матір у повній мірі повинна цим користатися, підшукувати найлагідніші слова-перлини у розмові із дітьми – найдорожчим Божим даром у житті.

Найчастіше це проявляється у звертаннях. Тут доня – сонечко, ластівочка, квіточка, зіронька, ясочка, пташечка, а синок – соколик, промінчик, мамине золото і т.д. а скільки варіантів імені можна творити за допомогою суфіксів – Олюся, Оленька, Олюнька, Ольчик,

Оленятко; чи – Юрась, Юрасик, Юрчик, Юрцьо.

Кожне слово має зміст і певну енергетику, яка переходить у дитяче серденько – і дитина світлішає, м’якне. Переймається почуттям вдячності. У спілкуванні з дитиною дуже важливо не забувати про такі чарівні слова як “прошу”, “дякую”, “будь-ласка”.

Вчені довели, що лагідне слово прискорює навіть ріст кімнатної рослини, емоційно впливає на поведінку домашніх тварин – вони виспівують, мурликають, вертають хвостиком, ластяться. А оповита увагою, зігріта материнським словом дитина пронесе це тепло крізь усе життя і передаватиме іншим.

Знала щасливу бабуню, котрій вже дорослий онук, де б він не бував, видзвонював щотижня по 2-3 рази, лагідно звертався, завжди мав час зацікавлено вислухати її тривоги і поради.

Любляча дитина розуміє батьків, гордиться ними, прислухається до порад, а з роками підтримує рідних, турбується про них, бо, як говорив Т. Шевченко “Раз добром нагріте серце – вік не прохолоне”.

Батьківська любов має бути мудрою, не засліпленою. На жаль, є родичі, що надмірною любов’ю калічать дитину, прагнуть створити їй безжарне, безтурботне життя. Часто такі діти не розуміють значення слів “не можна”, “треба”, “ні!”, “погано”. Роблячи з дитини кумира, “принцесу”, – батьки відгороджують її від родинних проблем, праці, потураючи усім забаганкам. У такій сім’ї виростають вередуні і марнотратники.

Видатний педагог Ж. Ж. Руссо застерігає нас і від іншої крайності – коли родичі надто суворі, категоричні, постійно повчають дитину. Уникайте повчань – навіть найкращих! Дитяча душа бунтується від частих повчань, а підлітки взагалі відповідають різкістю на всі дорікання. Витримайте паузу – в інший час, іншими словами переконайте дитину, що не так у його вчинкові, поясніть. Робіть дитину щасливою, не перекидайте на неї свою втому, роздратування. Розділяйте з нею свої болі, проблеми, але без трагізму, з розсудливим оптимізмом.

Не соромтеся показати, що часто розмовляєте з Господом, радитесь, просите щастя і спокою в родині. Щира сповідь, тиха молитва наодинці розвантажує дитину, заспокоює – то ж привчайте дітей до такого світлого спілкування і ви збережете їх від депресії.

*Закінчення на стор. 30.*



**ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ 12-го ВІДДІЛУ СУА, КЛІВЛЕНД,  
ОКРУГА ОГАЙО**



*Перший ряд. Сидять зліва направо: Ліда Вирста, Галя Погляд, Дарія Федорів, Наталка Сімс, Надя Дейчаківська. Другий ряд: Ольга Дем'янчук, Ніла Бендюк, Фаїна Сива, Стефа Оліяр, Рома Мирман, Люба Рожжа, Анна Кілярська, Пет Крутигорова, Оля Погляд, Люба Дармохвал, Оля Калушка, Олена Хміляк. Лярісса Музика.*

Загальні Збори 12-го Відділу СУА ім. Олени Пчілки вибрали нову голову, Любу Головату Рожжу. Заступницями стали Галя Погляд і Влодя Краснянська. Окрім незначних змін, решта управи і референтури залишилися ті самі. Замітна модифікація була в тому, що відновлено культосвітню референтуру, яка вже багато років не діяла. Референткою стала Оля Дем'янчук. Причина: членство домагалось мати хоч коротку програму, чи гутірку на кожних ширших сходах, яка б причинилася для духового збагачення. Хоч дискусії про почини заради здобуття фондів конечно потрібні – цього не вистачає, щоби дати задоволення від якогось розумового чи культурного пережиття.

Контрольна Комісія, устами Ліди Вирсти, висловила особливу подяку Стефі Оліяр за надзвичайно педантне, докладне провадження касових книг. Уступаюча голова Наталка Сімс дякувала членству за повсякчасну готовність працювати при кожній потребі, особливо вирішила Олю Погляд – нашого комп'ютерного знавця, що виконує мистецьке оформлення усіх летючок, афішів, брошурок, тощо.

Крім традиційних щорічних заходів, що були джерелом придбання фондів («Віднайдені Скарби» весною, Різдвяний базар осінню, акція в Дні Незалежності в серпні) відбулися дві товариські зустрічі: Різдвяний обід, куди запрошені чоловіки та близькі, і пікнік улітку. Дві членки нашого відділу, Оля Калушка і Влодя Краснянська, заступали відділ на 30-ій Конвенції СУА в минулому році.

12-ий Відділ СУА совісно виконував програмові завдання СУА – підтримка Українського Музею, плідна праця для Стипендійної Акції, а найбільше – щедра фінансова підпора для Суспільної Опіки, точніше, для «Фонду Жертвам Війни в Україні».

Відділ брав активну участь у громадських заходах української спільноти в Клівленді (напр. Участь в параді «Українського Села», або участь в «One World Day» в Культурних Городах міста Клівленду, що мало місце в Українському Городі біля пам'ятника Лесі Українці).

В пройдену році Округа Огайо гостила голову СУА Маріянну Заяць і її заступницю Уляну Зінич і в організації цих двох зустрічей

наш відділ виконував провідну роль.

За старанням Н. Дейчаківської відділ подарував два визначні документальні фільми Юрія Лугового про Голодомор «Genocide Revealed» двом великим установам: один для *Cleveland Public Library*, а другий для *Ohio State University – Center for Slavic & East European Studies*.

Під час Загальних зборів присутні членки підписали і вислали листа до капітана Володимира Патоли, молодого воїна на Донбасі з ціллю моральної підтримки, а також залучили подарунок для військового обладнання (див. *Свобода* від 9-го січня 2015 р.)

На березень 2015 р. запланована (ще в минулому році) доповідь з ілюстраціями мистецтвознавця проф. Мирослави Мудрак на

тему: “Шевченко – маляр”, що відбудеться в одній з місцевих бібліотек в англійській мові і буде відкрита для загальної аудиторії (не лише української).

Намічено певну діяльність на біжучий рік – виставка українських мистців, запрошених з різних міст. Активна і наполеглива підтримка акції в справі звільнення лейтенанта Надії Савченко з московської тюрми. Задіяння (заохота) молодших клас учнів українських шкіл в Клівленді, щоби малювали тематичні картинки з ціллю вислати їх у зону АТО для моральної підтримки українських воїнів.

Заплановано урочисте відзначення 90-ліття СУА у 2015 році.

*Надія Дейчаківська, референтка преси.*

## РІЗДВЯНА ЗУСТРІЧ 12-го ВІДДІЛУ СУА, КЛІВЛЕНД, ОГАЙО

В неділю, 28-го лютого, понад 30 союзників з чоловіками зійшлися в приватному ресторані, щоби спільно відзначити різдвяну зустріч. Молитвою, з думками про мир в Україні і колядою «Нова радість стала» заступниця голови Галя Погляд відкрила цей різдвяний захід.

Після смачного полуденку завдяки прекрасним голосам пп. Зенона та Наталії Мягких, які завдавали тон, звучали традиційні колядки.

Після колядок було прочитано зворушливий спомин пера (вже покійної) Почесної членки СУА Ірини Кашубинської «Ялинка трьох країн». В цих споминах св. п. Ірина згадала ялинку з Угринівського лісу. Це був час безжурних дитячих років на рідній землі. Але «війна перервала тяглу нитку рідного краю». Наступну ялинку святкувала на чужині в переселенчому таборі переміщених осіб у Реґензбурзі. «Прости мені, німецька ялино, але в моїй уяві ти ніколи не станеш з тими з Угринівського лісу».

Третю ялинку доводилось прибирати на еміграції в Америці з тривожною думкою: «Свідомі, що не всі повернемось до рідного

краю», спочатку в Нью Йорку, а опісля в Клівленді, де і скінчилось її земне життя 18 листопада 2010р.

Ірина Кашубинська була відданою патріоткою свого народу, неперевершеною працівницею на церковному і громадському полі, знавцем народного мистецтва, собливо народної ноші Сокальщини, знавцем української кулінарії.

Ці спомини, коли ще Ірина була членкою 33-го Відділу СУА, були надруковані в журналі «Наше життя» в 1961 р. 30 років пізніше її мрії, в які вона щиро вірила, збулися: «...так! на це надіюся і твердо вірю, що Христос народиться для моєї країни». Як тільки Україна стала незалежною самостійною державою, Ірина Кашубинська кількакратно їздила до свого улюбленого Угринова, мешканці якого свobodно заспівали «Слава во Вишніх Богу» і насолоджувалася запахом ялинок Угринівського лісу.

З роздумами і піднесеним настроєм союзники розходились, щоби досвяткувати Різдво Христове, Новоріччя і Йорданські торжества, з надією про мир і спокій в Україні.

*Ольга Дем'ячук.*

### ДО УВАГИ МИСТЦІВ І ШАНУВАЛЬНИКІВ МИСТЕЦТВА!

Редакція журналу приймає фотографії доброї резолюції (у форматі JPG) з праць мистців українського походження, котрі будь-коли малювали або виставляли свої праці в США, для розміщення на обкладинці «Нашого Життя». Просимо надсилати Ваші пропозиції та фото електронною поштою до редакції «Нашого Життя» ([unwlaourlife@gmail.com](mailto:unwlaourlife@gmail.com)) та до нашого мистецького координатора Софії Геврик ([hewryk@earthlink.net](mailto:hewryk@earthlink.net)).

*The Ukrainian display at the 2nd Annual Kingston Block Party.*

## **BRANCH 95 PARTICIPATES IN A MULTICULTURAL BLOCK PARTY**

**by Marianna Szczawinsky Crans**

UNWLA Branch 95 (Mid-Hudson Region, New York) has always been active in promoting Ukrainian cultural heritage through our participation in ARTS Mid-Hudson's Folk Arts Program, which is funded by the New York Council for the Arts. Through our friendship with Polly Adema, Folklorist and Folk Arts Program Director with ARTS Mid-Hudson, we receive invitations for their events and also hear about other happenings of interest to our organization. Such was the case with the 2nd Annual Kingston Block Party, which was held on June 8, 2014, in Kingston, New York. This multicultural celebration was organized by the Reher Center for Immigrant Culture and History, which is just one block north of the block party venue. The owners of the Center, Geoff and Harriet Miller, had reached out to Polly for event planning advice and to find interested local cultural groups. Our branch heartily agreed to participate, and since I live in Kingston, I agreed to attend the planning meetings for the event.

The event was held at T.R. Gallo Park in the Strand Area of downtown Kingston. This waterfront area is where the Roundout Creek meets the Hudson River and in past centuries was the port in Kingston for all waterborne transport and transportation. It was a hub of activity through the Industrial Age with its local ice houses, brick-yards, and cement companies and a transport hub for bluestone and coal barges from nearby quarries and mines of neighboring states. Because of all this industry, it also became the center of local immigrant communities as they settled in the surrounding streets. It is their cultural history that the Reher Center is trying to preserve. The Millers are currently restoring an old bakery that now houses the center and hope to compile a historical cultural archive of the area in the future. Being that we have a Ukrainian community locally in Kerhonkson, I am sure that we will be asked to be included in this historical archive just as they asked us to participate in the Multicultural Block Party.



The purpose of the block party was to share and learn about diverse local cultures: in particular, their histories, their customs, their foods, and their various art forms, such as music and dance. The participating groups and their cultural expressions were varied: Native American drumming and singing, Scottish bagpipes, Irish step dancers, Mid-Hudson Japanese Community Association Tanabata customs, Männerchor und Damenchor German folk dancing, Eastern European Jewish Klezmer music, African drumming, Hellenic Greek dance troupe, Argentinean folk guitarist playing Latin favorites, Progressive Baptist Church dance troupe, Bruderhof Choir singing American folk songs, and of course, our Kerhonkson Ukrainian dancers. The highlight of the block party was the continuous performances by these groups throughout the afternoon. The different types of music and dance were intoxicating, and spontaneous dancing broke out often among the crowd along with cheering and applause. Hearing "Amazing Grace" sung in Cherokee was also a unique experience.

Because the block party was billed as a family-oriented event, we were encouraged to make visual displays for all visitors and activities for children. We displayed information about who we are as Ukrainians, our country and regions, our local community, our history, and our various art forms such as pysanky, embroidery, regional dress, Trypillian pottery, musical instruments, and dance. Other cultural groups also had demonstrations and hands-on activities including spin art, face painting, writing wishes to tie on the Tanabata Festival Bamboo, learning to make piñatas, and breaking a large community piñata during the event. What we did for our children's activity is enlarge and print photos of our embroidery and make them into bookmarks on



*The Ukrainian dancers at the 2nd Annual Kingston Block Party.*

which we demonstrated how to write the children's names in Ukrainian.

There was also a variety of different ethnic foods to enjoy. Outside of the classic hot dogs, hamburgers, chocolate chip cookies, and frozen ices, there was chicken paella, fried whiting fish sandwiches, empanadas, burritos, tacos, chimichangas, and luscious Mexican horchata (cinnamon rice milk) to wash them down. International desserts included Ukrainian medivnyk, Greek baklava, Irish soda bread, and German honey cake.

It was estimated that we had about 1,000 visitors during the four-hour event. Our colorful displays drew in as many adults as children, and we fielded several questions about our homeland and culture. Visitors also enjoyed the headband *vinky* that we sold, the honey cake lovingly made by our branch members, and especially our dancers with the Cossack sword dance and the debut

of our littlest dancer (aged 4) being the biggest hits. Those of us who were there for the day thoroughly enjoyed ourselves and all the activities. We were profusely complimented by the organizers on our work, visual impact, and the professional skill of our dancers. We have already been asked to participate in the 2015 event, and I was asked to remain on the planning board to which I, our branch, and our dancers answered with a hearty "yes!" I think they were impressed with us!

As plans are in the works for this year's event, we as a branch and community are working on what we will present. So do not be surprised if we have a follow-up article on the 3rd Annual Kingston Multicultural Block Party as we enjoyed being a part of the 2014 event. Although the block party and the Ukrainian community's participation were great successes, my strongest takeaway from this event was great pride in my branch: once we commit to something, ALL my branch sisters will help in one way or another despite our busy lives and schedules. Whether it be baking and selling over 30 medivnyky; making displays, handouts, bookmarks, and *vinky*; participating in the actual event; or supplying needed items like coolers, ice, water, tables, chairs, and a tent for the day, I know I can count on them, and they came through beautifully! So this article is my way to share our experience and to express how truly grateful I am to my branch not only for their help and participation in something that promotes our culture, our values, and our community, but also, and most importantly, for sharing and contributing to such an enjoyable day.

I love you all my "sisters"! *Duzhe diakuyu!*

## КОЛЯДА 125-го ВІДДІЛУ СУА В НЬЮ ЙОРКУ

Різдвяні свята – це унікальний, ні на що не схожий час у році, коли всі люди в світі поринають в атмосферу дива і дарують собі та своїм близьким незабутню казку.

Різдвяні свята в Україні мають свою споконвічну традицію. Вони супроводжуються величавими церковними відправами, колядками, вертепами, щедрівками і віншуваннями, які звеличують народження Сина Божого. Союзняки Америки, вшановуючи свята Різдва Господнього, підтримують, зберігають і продовжують у нашій діаспорі різдвяні традиції. А ще – вагома допомога потребуючим, адже ж під час коляди проводиться благодійна акція

збору коштів на різні благодійні цілі

Вже декілька років поспіль союзняки 125-го Відділу СУА в Нью Йорку під час Різдвяних свят відвідують українські установи нижнього Мангеттену, звеселяючи людей колядками та веселими щедрівками та збираючи фонди на благодійність.

Ось і в суботу, 10 січня ми вирушили в коляду. Перехожі на вулицях звертали увагу на групу жінок в різнобарвних квітчастих хустках та козушках, одна з яких несла Різдвяну зірку. Але то була не одинока група колядників. Тут і там можна було зустріти дітей – маленьких Пластунів і СУМівців, які також





йшли колядувати у супроводі викладачів і батьків.

Цього року членкині 125-го Відділу СУА виконували як традиційні, так і сучасні колядки, переплітаючи їх віншітками, що викликало неабиякий інтерес у слухачів. Дехто з українців казав нам, що чув вперше колядки з нашого сценарію. Іншим було приємно, що, співаючи про лемків, бойків, волиняків, полтавців, гуцулів і подоляків ми згадали всі регіони України.

Дякуючи жертвенності власників українських бізнесів, а також обидвом українським кредитівкам, ми зібрали певну суму грошей, які будуть передані на підтримку потерпілих у війні Гідності на Україні.

*Оленка Немелівська,*  
пресова референтка 125-го відділу СУА.

*Зліва: Оксана Антоноук, Оленка Немелівська, Люда Грабовська, Світлана Хома, Марійка Андрійович, голова відділу.*

## РІЗДВЯНА ЗУСТРІЧ ТА ДІЯЛЬНІСТЬ 76-ГО ВІДДІЛУ СУА, ДЕТРОЙТ

28 грудня 2014 року в домівці СУА Детройту відбулися сходуни 76-го відділу – Різдвяна Коляда і зустріч Нового, 2015-го року, а також обговорення деяких важливих справ відділу.

Сходуни відкрила молитвою за Україну голова відділу Таня Бедрус. Було підведено підсумки проведення традиційної щорічної дитячої “Вишиваної Забави”, яка пройшла успішно у листопаді 2014 року. Обговорювали різні питання і пляни праці на наступний рік. Скарбник відділу Слава Глинська розповіла, як проходять фінансові та допомогові справи. Відділ вислав в Україну 22 пачки у 2014 році – для слабозорих дітей, на сиротинці, сім’ям поранених і загиблих в АТО. Над цим працювали союзянки Ліда Колодчин, Слава Глинська, Марія Величко, Марія Рибчук та Розалія Токарчук.



*Речі з гуманітарної допомоги, вислані на Україну.*

Не забуваємо союзників, які в даний час не можуть відвідувати сходи через стан здоров'я. На Різдво відвідали їх з дарунками, які приготувала Окружна Управа СУА Детройту, цікавимося їхнім життям. Відвідуємо самотніх старших віком жителів Українського Села, а також старших самотніх людей, які знаходяться в будинках для старших осіб. Цим займаються референтки суспільної опіки Ліда Колодчин та Катруся Ткачук.

Наш відділ поповнився молодими, ідейними і працьовитими союзницями. Приєднано 16 нових членок. Велика заслуга в цьому голови відділу Т. Бедрус. Ми створили невеликий співочий ансамбль, з яким були запрошені на Різдвяну Коляду, яку організувала Окружна Управа СУА 10-го січня 2015-го року. Там ми колядували, віншували, бажали всім здоров'я та успіхів, а допомагали нам батько нашої союзниці Ірини Кульчицької Антон Кульчицький. Він сів, віяв, посівав, з Різдвом

Христовим та з Новим Роком усіх вітав. Допомогали і діти Катя і Вікторія Паламарчук, Вероніка Рибченко та Габрієла Кульчицька, які чудово колядували та віншували. Підготувала дітей і акомпаніювала нам пані Галина Яловенко.

Так само колядували і віншували на сходах відділу, а після колядок пригощалися різдвяними стравами, які приготували союзниці. Згадували своїх рідних в Україні, захисників рідної землі, які в цей час мерзнуть в окопах та ведуть оборону. Обмінялися різдвяними подарунками. Голова відділу Т. Бедрус подякувала союзницям за активну участь у підготовці та проведенні Різдвяної Коляди у відділі та в Окрузі, а також побажала всім успіхів у нашій праці для громади і для України.

*Катерина Ткачук,*  
Пресова референтка 76-го Відділу СУА.

---

## ДИТЯЧА “ВИШИВАНА ЗАБАВА” В ДЕТРОЙТІ

Час минає швидко і ми знову побували на традиційній “Вишиваній Забаві”, яка відбулася 16 листопада 2014 року і організована 76-им Відділом СУА ім. Наталії Кобринської в парафіяльному осередку св. Йосафата.

Найменші учасники Забави – діти садочка, яким опікується 76-ий Відділ СУА. Ця імпреза прищеплює дітям любов до України і всього українського та відображає велику працю союзників. Наші діти можуть тут зустрітися, заспівати пісеньки, розказати віршики, зіграти сценку і просто весело забавитися.

На свято прибуло багато гостей, батьків, дідусів, бабусь, знайомих, – всі одягнені у вишиванки. Святово прибрано заля сяяла різноманітними барвами. Свято відкрила голова 76-го Відділу Таня Бедрус. Вона привітала всіх присутніх, побажала їм доброго здоров'я і надала слово заступниці голови Окружної Управи СУА Детройту Тамарі Петрашук. Т. Петрашук подякувала союзницям 76-го Відділу за те, що понад 50 років опікуються українським садочком. Із словом привіту виступила і виховна референтка Окружної Управи Катруся Кізіма.

Ведуча програми Ірина Свитка запросила на сцену наймолодших учасників з пісенькою «Їде, їде поїзд до нас» і в супроводі вчителів Миросі Бараник та Катрусі Ткачук діти сміливо і впевнено вийшли на сцену.

Потім діти співали пісеньки про літак, про осінь та «Алилуя». Віршик про український прапор розказав Андрійко Качмар, а «Слава Україні!» голосно й гордо промовили Діана Чубата та Зейвер Крижанівський і всі разом відповіли: Героям Слава! На кінець виступу діти заспівали: «Ми чемні діти, українські квіти». Виступ садочка був нагороджений тривалими оплесками.

Відтак старші діти зіграли сценку «Ходить гарбуз по городу», підготовлений учнями Рідної Школи та Школи Українознавства ім. Лесі Українки, сценарій і постановка Ірини Свитки, музичний супровід Галини Яловенко. Ходив гарбуз по городу і питав у свого роду: чи всі живі, чи здорові всі родичі гарбузові. Обізвалася жовта диня – гарбузова господиня, за нею гарбузики й огірочки, гарбузові сини й дочки, а потім – дальша родина: морква, картопля, квасоля, буряк і біб. Увесь рід зійшовся разом, щоб співати і веселитися. Ролі виконували: Гарбуз – Андрій Тришнівський, Осінь – Юля Вельган, Диня – Настя Губер, Гарбузики – Оля Кобіта та Ромчик Жилич, Огірочки – Софія Скікун, Аня Дяченко, Вероніка Рибченко, Катруся і Вікторія Паламарчук, Морква – Валерія Кумлик, Картоплини – Аліна Михайляк, Міля Думанська, Христина Ворончак, Квасоля – Женя Коровайчук, Буряки – Степан Кропильницький, Ігор Скікун, Віталій Скікун,

Віктор Дяченко, Біб – Вітя Остапюк і дівчинка-співачка – Христина Скочинець.

Друга частина програми розпочалася виступами молодих талантів, в якій взяли участь Христина Скочинець, Катруся Загайко та інші діти, які вже названі в першій частині забави. Показ дитячих вишиванок, в якому брало участь понад 60 дітей, провела Наталія Шморон. Всі діти мали чудові вишиванки і було таке відчуття, наче ми побували в цей час в Україні. Дуже приємно, що батьки так добре підготували дітей до цього показу. Маленькі подарунки для дітей, які виступали, приготувала Слава Глинська. Працювала крамничка з різними українськими виробами, якою завідували Рома Дигдало, Ліда Колодчин та наша голова Таня Бедрус. Також була виставка-продаж вишиваних ікон та образів отця-доктора Дмитра Блажейовського, яку привіз зі Львова отець-магістер Ігор Ковальчук. Метою його візиту є збереження пам'яті про отця Дмитра Блажейовського та його духовного світу.

Лотерею провели Ірина Кульчицька та Таня Бедрус. Виграші до цієї лотереї були придбані самими союзнянками. Кошти, які надійшли з лотереї та продажу сувенірів і інших речей з виставки, будуть вжиті для допомоги родинам потерпілих та загиблих в АТО.

Декорацією сцени та залі займалися Слава Глинська, Люба Лазурко, Марія Величко, Надя Качур та Ольга Яворська. І чудова українська хата, яку своїми руками зробив Антон Кульчицький (тато нашої союзнянки Іринки Кульчицької), з усіма українськими прибудовами, де була огорожа, а за нею цвіли соняшники, мальви і чорнобривці, і був город

з усякою рослинністю, де ходив і шукав свого роду Гарбуз.

Смачний буфет приготували союзнянки на чолі з Володимирою Кумлик. При буфеті працювали В.Кумлик, Ольга Яворська, Олімпія Процко, Ніна Качмар та Марія Величко. Білети на забаву розповсюджували та продавали при вході союзнянки Марія Рибчук, Слава Глинська, Юля Танчик та Р. Токарчук, але багато квитків вже були продані заздалегідь нашими активними союзнянками.

На закінчення програми Таня Бедрус подякувала всім діткам, які брали участь у святі «Вишивана Забава», вчителям, ведучим і батькам, які допомагали у підготовці та проведенні цієї забави, а також тим союзнянкам, які оформили сцену і провадили виставку-продаж українських сувенірів і тим, котрі підготували смачний буфет, і всім союзнянкам відділу. Т. Бедрус звернулася до глядачів розповісти знайомим, що садочок при 76-му Відділі виховує діток в українському дусі, що дітям цікаво в цьому садочку. Тут вони вчаться говорити українською мовою, рахувати, співати, малювати і забавлятися, слухають українські казки. Також вона закликала молодих дівчат, завзятих жінок приєднуватися до нашого активного 76-го відділу СУА. Разом – ми велика сила!

«Вишивана Забава» відбулася з великим успіхом, з великою кількістю учасників та понад 200 глядачів у залі. Приходьте щороку на нашу традиційну дитячу забаву «Вишиванка», яка відбувається на початку листопада, приводьте своїх діточок, родичів та друзів.

*Катруся Ткачук,*  
пресова референтка 76-го Відділу СУА.

---

*Закінчення зі стор. 23.*

Не без того, що іноді треба пожурити, присоромити за непослух, але робити це слід толерантно. Старайтеся уникати шумних суперечок. Поважайте в дитині особистість, а головне – навчайте на власному прикладі. Будьте справедливими. Не осуджуйте інших при дітях. Вважайте, щоб ваші слова і вчинки не розходилися! Чутлива слов'янська натура особливо болісно реагує на обман, фальш. Ніхто не застерезений від помилки, тому не бійтесь перепросити дитину.

Нещодавно, навчаючи рідної мови свого 4-річного онука і з огляду на його дії жартома підкидала слова: забудько, незнайко, розливайко, плаксійко, безштанько, вихвалайко... Було весело. Та коли дійшли до слова –

брехунець, і коли активна бабуся ще й віршика зліпила:

“Мій онук не молодець, мій онучок – брехунець”, та ще й прилякала, що дітям в садочку прочитаю – Лука заплакав. Довго найтеплішими словами загладжувала рану – він пробачив. Відтоді, як тільки щось дофантазує – зітхну і з сумом процитую: “Мій онук – не молодець...” Далі вже не треба – йде вибачення і вдячність за моє мовчання.

Не забувайте і похвалити дитину, і підбадьорити. А при цьому навчайте, шліфуйте крок за кроком, все вище піднімайте для дитини планку моралі і гармонійного розвитку.

*Святослава Гой.*





*Учасниці "Вишиваної забави".*



# HAIR FACTS EVERYONE SHOULD KNOW

by Ihor Magun, MD, FACP

Everyone admires and would like to have a gorgeous head of hair. After all, it plays such a vital role in our confidence and appearance.

Many people believe that only our genetics has the final word when it comes to beautiful hair. Is this belief really true? Although we cannot change what nature gave us, knowledge about hair can help us outsmart nature and maximize our look to be its best. (All references in this article will pertain exclusively to scalp hair.)

A hair follicle consists of many parts. A “living” component—also known as the “bulb”—is present only in the skin. The shaft of a hair follicle, or the visible hair itself, begins under the skin and is made up of a hard protein that is no longer living. The inner layer of the shaft is called the medulla, the next layer is the cortex, and the outer layer is the cuticle. The medulla and the cortex give hair its color, and the cuticle is much like the bark of a tree—protecting the delicate interior of the hair shaft while allowing moisture in and out. It is strong and flexible, but also porous and permeable.

We are born with a finite amount of hair follicles on our scalp. This hair grows roughly six inches per year and is found in one of three stages. The growing period is referred to as the *anagen* phase, in which there is rapid cell division in the root and the hair is literally pushed out. The cells in this phase stay active for two to six years growing at a rate of one centimeter every twenty-eight days. Genetics determines the duration of growth and, thus, the total length of the hair. For this reason, some individuals can grow long hair, and others simply cannot grow long hair due to a shorter active growth phase. The next stage is called the *catagen* or transitional stage, which lasts two to three weeks and in which there is no growth. Approximately three percent of hair is in this phase. Finally, *telogen*, or resting phase, accounts for roughly eight percent of all hair. Its duration is about one hundred days, and the hairs that we normally shed daily are in this phase. (There are one hundred thousand follicles on your scalp at birth, but their activity and number decrease with aging.)

Now that we know some information about hair, here are some additional facts to utilize to improve the look of the hair on the top of your head!

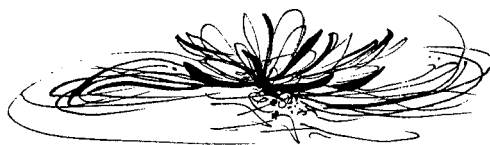
- Prevention of hair damage is always our goal. Therefore, keep in mind that hair is susceptible to sunlight, pollution, and mechanical forces such as curling, pinning, binding, coloring, perming, and bleaching. Choose hair products wisely, and avoid tight braiding, tight ponytails, or anything that constantly pulls on your hair. It goes without saying that proper use of all methods of hair care are always necessary and that damage to the scalp can lead to hair loss, infections, and other issues.
- Curly hair is more vulnerable to cuticle damage due to its structure and a lower amount of internal moisture. If you have curly hair, you should moisturize more intensely and frequently.
- It is normal to lose eighty to one hundred hairs a day.
- Emotional stress, poor sleeping habits, and major illness can shift scalp follicles into a resting, telogen phase. This shift interferes with the necessary blood supply and leads to more than usually hair loss, but is reversible once the stress passes.
- Higher levels of estrogen seen during pregnancy extend the active anagen phase resulting in a fuller head of hair. Conversely during menopause, estrogen levels drop, causing hair loss.
- Good nutrition is crucial to good hair. Despite our genetics, adequate amounts of vitamin B complex, vitamin D, and a normal iron level are essential for maximizing healthy hair growth.
- Daily hair washing will not result in additional hair loss; however, it may deplete necessary oils for some individuals. The sebaceous (oil) gland conditions both the hair and scalp giving hair a natural source of shine and promoting vital scalp health. When washing hair, use your best judgment, but do not wash your hair to the point that you remove this crucial oil. If you must wash your hair more than one time a day, it is advisable not to shampoo twice.
- Wet hair is fragile and can break easily. Exercise caution when brushing, combing, and especially blow drying. Try to “towel-dry” your hair as much as possible, and if you blow dry, keep the dryer at a reasonable distance, and consider a lower heat setting.
- Do not be taken in with advertisements promoting gorgeous, flowing hair, and be vigilant about products that promote hair growth. Rogaine (minoxidil) is the only confirmed



product for hair loss and is available over-the-counter. Although proper application and daily use of this product is necessary for optimum results, many female hair loss sufferers use the feminine version of Rogaine and find it helpful. A few other products may slightly grow hair with special type of lights such as pulsating lights, but the results are not visually significant, and the cost of these devices is high. Remember that hair, once it leaves the

bulb, is no longer alive. The only method of changing the hair is applying agents that cling to the hair or coat it to make it appear thicker or chemically alter the structure resulting in either curly hair (via a type of permanent) or straightened hair (keratin treatment).

I hope this information will help you take good care of your hair and achieve the best possible look!



## WHEN TO APPLY OR DEFY YOUR COSMETICS

by Maximilian Magun, Pharm.D. Candidate

It has always been said that you cannot judge a book by its cover; this is a bold statement in a world of numerous cosmetic products which we apply on a daily basis to please the senses of others. From makeup to perfume to cleansing products, we all seem to stress about our appearance. There is no doubt that these products make you look, smell, and feel superb on the outside, but are they equally pleasing to our bodies? How much is too much, and what should you avoid? When is it time to toss those products and purchase new ones?

Makeup and cosmetic products do expire, and it is important to throw them away when they do. Expiration dates could be found on the product itself or can be listed as 2m, 6m, or 12m, meaning that it will expire in two, six, or twelve months from the day it is opened. The expiration of liquid makeup products can be noted when a uniform mixture is no longer present; when there is a clear separation of the darker compound on the bottom of the container and an oily compound resting above it as a top layer, it is time to toss it out. One may think that vigorously mixing the product may help to combine the two ingredients and make it usable, but it will eventually separate when applied to the skin or face, causing the oil to clog pores, which results in acne and other skin irritations. All makeup—but in particular eye makeup (including eye liner, eye shadow, and mascara) as well as lip glosses and lipsticks—should be kept at a cool temperature and always capped when not used. Although there may be no expiration date on some of these non-liquid products, it is important to not share these products

with others and to keep them clean to prevent bacterial growth, which could lead to infections and unnecessary trips to the pharmacy or the doctor.

To prevent bacterial growth, manufacturers of cosmetic products include preservatives in the form of parabens: methylparaben, ethylparaben, propylparaben, and butylparaben. The concern with parabens is that they have the potential to disrupt the body's natural hormonal function. Parabens resemble estrogens, binding to the same receptor and producing the same effects. Potential risks of additional estrogen to the body include breast and endometrial cancer, risk of cardiovascular events such as a stroke or a heart attack, or the potential for early onset of dementia. According to the Cosmetic Ingredient Review (CIR), parabens can be safely used in cosmetic products up to a level of 25% and are typically found in concentrations ranging from 0.01-0.3%. The four parabens have a potency of about 1,000<sub>x</sub> less than that of natural and synthetic estrogens and have not been proven to cause cancer or be harmful in any way. Thus, it is not necessary to choose only "paraben free" products.

Cosmetics give us the feeling of accentuated beauty and are in fact safe when used properly. In addition to noting expiration dates, keeping products capped, clean, and stored at a cool temperature, and understanding paraben ingredient safety, users should not apply cosmetic products on broken skin because it can increase the absorption of chemicals into the body. Knowing this information about cosmetics, you can confidently use your makeup and show the world your beauty!



**«Діти – це наш дорогий скарб,  
це наша надія, це – Молода Україна»**

*Олена Пчілка*

## **Як кіт Воркіт щастя ловив**

Весняне Сонечко з самого ранку усміхалося з неба веселому щебету пташні, гомону людей, їх діточок, що поспішали до щоденної праці, до школи, чи до садочку. Кіт Воркіт, що любив довго поспати, поснідавши, вийшов останнім з своєї хати. Ще раз солодко позіхнув і пішов в садок шукати собі компанію до забави. Але тут, як і на подвір'ї, всі мешканці села були зайняті працею. Кури порпалися в землі, шукаючи поживу, пташки метушилися коло будівництва своїх домівок-гнізд. Один пес Бровко солодко хрпів у своїй будці після безсонної ночі, сторожуючи оселю. Воркіт ще раз голосно позіхнув, потім зітхнув і пішов шукати щастя до сусіднього лісу.

Ліс зустрів кота таким голосним співом та щебетом, хоч вуха затуляй. Ніхто на нього не звертав уваги, то Воркіт сумно і голосно занявкав. На мить пташиний хор замовк, але невдовзі zalився ще голоснішим співом.

- Що ти шукаєш тут, в лісі? Чому заважаєш працювати лісовим мешканцям, селюху?! - це стара ворона Кракуна відізвалася з дерева. Птахи розповідали між собою, що Каркуна живе в цьому лісі вже більше ста років, то й гнізда собі вже не буде.

- Та ось щастя шукаю, бо скучно самому, - відповів Воркіт.

- Бо ледар ти. Хіба ти не чув ніколи такої приповідки - «зловив щастя за хвіст»? От і спробуй спіймати свого хвоста. Він в тебе досить довгий.

І Воркіт закрутився на потіху старій Воркуні в шаленому бігу за своїм хвостом. А ще більшу втіху ворона дістала, коли в тому танці до кота приєдналися вивірка Цокотуха та єнот Полоскун. Вони теж чули від Каркуни приповідку про щастя, то й собі захотіли придбати його, ловлячи свої хвости. Згодом прибігла на лісову поляну лисичка Хитрунка, яку зацікавила неймовірна тиша навкруг лісової поляни в такий погожий весняний день. Бо птахи, і великі, і малі, повсідавшись на деревах, з цікавістю спостерігали за даремними зусиллями звірів у ловлі свого хвоста. Навіть билися об заклад, котрий з них швидше зловить своє щастя за хвіст.

Лисичка Хитрунка з гордістю поглянула на свій пишний розкішний хвіст і з думкою, що вона першою досягне зубами свого хвоста, теж закрутилася в танці за щастям.

А на горбочку, присівши на задні лапки, сумно поглядав на звірів заєць Стрибайко. Як йому було не сумувати? Адже в нього такий куций хвостик, що й побачити його трудно, а не то, щоб спіймати. Куций хвостик, то й щастя куце.

Раптом лісом пролунав тривожний крик сороки Білобоки, що звіщав про небезпеку. Хоч крик на сполох був трохи запізнілим, бо Білобока теж спостерігала за ловлею щастя в хвостах і прогавила небезпеку, звірі миттю опинилися в безпечних місцях. Вивірка і єнот подерлися на дерева, лисичка чкурнула у свою глибоку нору, зайчик скочив на високий пагорбок. Тільки Воркіт загаївся і потрапив в зуби вовка Сіроманця, що прибув з сусіднього лісу на незвичний галас звірів та птахів.

Весь ліс завмер в тривозі. А вовк притиснув Воркіта передніми лапами і збирався тут же поласувати ним, бо дуже був голодним. Каркуна обурено закаркала. Її підпирали



голоси інших птахів, але Сіроманець не звертав уваги на їх галас. Раптом почувся голосний писк зайця Стрибайка:

- Що ти хочеш робити, старий дурню!? Хіба ти не бачиш, кого ти притиснув своїми смердючими лапами!?

Сіроманець здивовано подивився на незвично сміливого зайця і гордо пробурчав:

- То ходи сюди, відомий боягузе, я тебе схрупаю, як тобі шкода цього зайду.

- Зараз таки піду. Ти добре придивись спочатку до того, кого ти тримаєш в лапах. Хіба не бачиш, що це принц перед тобою, наслідник царя всіх звірів Лева Великого. Ти своїм розумом, що коротший за мого хвоста, не можеш того зрозуміти, чому так звірі веселилися і танцювали на поляні. Не дійшло до твоєї порожньої голови?

- А чому? - запитав спантеличений вовк.

- А тому, що в нас свято, бо до нашого лісу завітав сам Лев Великий зі своїм сином, якого ти тиснеш лапами до землі. Ось він вже недалеко, то й роздере тебе на шматки за твій злочин і спробу зірвати наше свято.

Сіроманець, дещо спантеличений почути від зайця, почав придивлятися пильніше до Воркіта. Сумніву не було в подібності kota до лева, але маленький зріст Воркіта супроти Лева викликав певний сумнів у словах Стрибайка.

І тут на допомогу Стрибайкові прийшла сойка Синьобока, яка докладно вміла імітувати голоси і птахів, і звірів. Правда, вона на знала голосу Льва, бо ніколи його не бачила і не чула, то проімітувала голосний рев тепловоза.

- Ось чуєш, вовче, голосний рев царя Лева? Він вже близько позаду тебе!

- Де!? - підскочив переляканий вовк і повернувся всім тулубом в другу сторону.

Воркіт не загаявся зірватись з місця і за мить вже сидів на дереві поруч з вивіркою Цокотухою та єнотою Полоскуном.

- Ха! Ха! Ха-ха! - реготався весь ліс. Вовк Сіроманець, скрегочучи від злості і встиду зубами, що його так зумів обдурити куцохвостий заєць, підтюпцем подався до свого лісу.

А Воркіт, переконавшись, що небезпека проминула, зліз з дерева і промовив до зайця Стрибайка:

- Дякую тобі, друже! І не журись, що в тебе хвіст короткий. Бо як ми сьогодні всі переконалися, що щастя треба шукати не у хвості. То якби ти не старався, хвоста свого не спіймаєш. Отак-то!

**Святослав Левицький.**



## SALMON WITH SOUR CREAM AND DILL

Tetyana Kredens

**2 T. extra virgin olive oil**  
**4 salmon fillets, pin bones removed**  
**Salt and pepper to taste**  
**1 pt. sour cream**  
**2 bunches dill, chopped**

**Juice of 2 lemons**  
**1 shallot, minced**  
**Pinch of red pepper flakes**  
**3 T. horseradish**

Coat a large skillet with olive oil and place over medium heat. When hot, add the fillets to the pan skin side down; season with salt and pepper. Cook for 5 minutes until the skin is nice and brown. Turn the fish over and cook for 3 minutes on the other side. Keep warm while preparing the sauce. In a small bowl whisk together sour cream, dill, lemon juice, shallot, red pepper flakes and horseradish. Season with salt and pepper. Serve the sauce over the pan-seared salmon.



## NALYSNYKY (Crepes)

Halyna Krywusha

**Crepes:**  
**9 whole eggs**  
**5.5 c. whole milk**  
**3 T. sugar**

**0.5 tsp. salt**  
**1 T. vanilla**  
**2 plus T. vegetable oil**  
**3 c. flour (King Arthur)**

### **Cheese Filling:**

**3 lbs. "brick" of farmer's cheese ♦ Sugar to taste, should be sweet ♦ 2 tsp. sugar**

Mix eggs, milk, sugar, salt, vanilla, 2 tablespoons of oil. Add flour, mix well. Heat pan; brush on oil. Pour in crepe mixture and fry on both sides, flipping once. Stack prepared crepes on large plate. Mix all cheese filling ingredients together. Wrap each crepe with the cheese filling just as you would a holubets (lay each crepe flat, spoon in cheese filling at lower edge, leaving sides free to turn in). In buttered casserole, place filled crepes (now they can be called "nalysnyky") close together and in several rows. Bake for 40 minutes in a 350° oven. Yields approximately 60 nalysnyky. Serve warm with creme fraiche, sour cream, jam or fresh fruit. Can be frozen (but rarely any remain to freeze!).

## RED BEET PEA SALAD

Sr. M. Francis, OSBM; Mary Wolchanski

**2 cans cubed beets, drained**  
**1 bag frozen peas**  
**2 onions, chopped fine (2 or 3 green scallions)**  
**Chopped fresh dill**

**1 c. mayonnaise**  
**1 c. sour cream**  
**Lemon juice**  
**Salt; Sugar**

Mix everything together. For a lower fat version reduce mayonnaise and sour cream by half.

## RED CABBAGE

Nadia Zalipsky

**2 sm. heads red cabbage, shredded**  
**2 lg. tart apples, cored and diced**  
**4 T. butter**  
**2 onions, chopped**

**1/2 c. red currant jelly**  
**1/2 c. water**  
**4 T. lemon juice**  
**2 tsp. salt**

Melt butter in a large skillet. Stir in cabbage, apples, onions, jelly, water, lemon juice and salt until well blended. Cover and heat to boiling. Simmer, stirring occasionally, for about 25 minutes or until the liquid has almost evaporated and the cabbage is tender.

*(From Sharing Our Best (2011), a collection of recipes from Members, their families and friends of the UN-WLA, Philadelphia Regional Council)*



# MASHA ARCHER

'maria muchin'

Available at...

Ukrainian Museum Gift Shop  
222 East 6th Street  
New York, NY 10003  
212-228-0110 • 212-228-1947

Saks Fifth Avenue  
1001 State Street  
Santa Barbara, CA • 805-884-9997

Available online...  
www.masha.org • RubyLane/mashaarcher  
Etsy/MashaArcher • Ebay/mashabay

Florida Trunk Shows • Meet the Artist  
Salon Margrit • Palm Beach • Feb 19 - 21  
Marissa Collections • Feb 24 - 25  
Naples • 239.263.4333

This Spring... Saks Fifth Avenue  
Palm Desert • Santa Barbara

masha archer design studio • san francisco • 415.861.8157 • www.masha.org



## ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНІ ГОЛОВИ СУА

Анна Кравчук, Ірина Куровицька

**Маріянна Заяць – голова СУА**

### ЕКЗЕКУТИВА

Рома Шуган  
Христина Бойко  
Софія Геврик  
Роксоляна Місило  
Ірина Бучковська  
Дарія Дроздовська  
Зоряна Гафткович  
Оксана Антонюк  
Віра Кушнір  
Марія Андрійович  
Оксана Дац

– 1-ша заступниця голови  
– 2-га заступниця голови для справ організаційних  
– 3-тя заступниця голови для справ культури  
– 4-та заступниця голови для справ зв'язків  
– протоколярна секретарка  
– кореспонденційна секретарка  
– секретарка комунікацій  
– скарбник  
– фінансова секретарка  
– вільна членка  
– вільна членка

### РЕФЕРЕНТУРИ

Лідія Білоус  
Святослава Гой-Стром  
Хризанта Гентиш  
Марія Полянська  
Ольга Дроздович  
Оля Мовчан-Новак

– суспільної опіки  
– виховна  
– мистецтва і музею  
– стипендій  
– архівар  
– вільних членок

### КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Оксана Фаріон  
Марія Томоруг  
Рома Шуган  
Рената Заяць  
Ярослава Мулик

Оксана Скипакевич Ксенос  
Лідія Слж  
Олеся Валло

### ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Тамара Петрашук (в.о.)  
Галина Генгало  
Галина Романишин  
Ксеня Раковська  
Ірена Петріна  
Любомира Калін  
Слава Горбата  
Марія Кейд  
Орися Зінич  
Оля Черкас

– Дітройт  
– Філадельфія  
– Нью Йорк  
– Нью Джерзі  
– Огайо  
– Чікаго  
– Нова Англія  
– Центральний Нью Йорк  
– зв'язкові віддалених відділів

**СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА  
UNWLA, INC. SCHOLARSHIP /  
CHILDREN-STUDENT SPONSORSHIP PROGRAM**  
171 Main St., P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024  
Phone / Fax: 732-441-9530  
E-mail: Mariapolanskyj@verizon.net

### УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM

222 East 6th Street, New York, NY 10003  
(212) 228-0110 • Fax (212)228-1947  
E-mail: info@ukrainianmuseum.org  
Website: www.ukrainianmuseum.org



